

CUVÂNT PASTORAL LA POSTUL ADORMIRII MAICII DOMNULUI (1-15 AUGUST 2024)

*Preacucernici și Preacuvioși Părinți,
Preaiubiții noștri fii duhovnicești,*

Rânduitor-a Pronia dumnezeiască să avem, în plină vară (1-15 august), un popas duhovnicesc de două săptămâni, în care, cu bucurie și smerenie, cu post și cântări bisericești, cu rugăciune curată, izvorâtă din suflete credincioase, o cinștim pe Preacurata Fecioară Maria, Maica Domnului nostru Iisus Hristos.

Acest post de două săptămâni precede sărbătoarea binecuvântată a Adormirii Maicii Domnului (15 august). El a fost rânduit de Biserică pentru că Sfânta Fecioară Maria a deprins tainele postului, din fragedă copilărie, la templul din Ierusalim, prin post și rugăciune pregătindu-se, apoi, înainte de slăvita ei Adormire.

Maica Domnului a fost cea mai aleasă dintre fecioarele pământului să-L primească pe Hristos, să-L crească și apoi El să ne învețe, să ne aducă Evanghelia de sus. Ea este „poarta universului”, pentru că, din înălțimea cerului, aici, pe pământ,

Hristos n-a bătut la nici o altă poartă decât la poarta cugetului și a inimii Pururea Fecioarei Maria din Nazaret. Ea i-a deschis poarta Trimisului cerului să vină la noi, pe pământ.

Maica Domnului a deschis, așadar, „poarta universului”, iar Fiul său, Domnul nostru Iisus Hristos a deschis „poarta raiului”.

Ridicată de Fiul său la cer, ea rămâne pururea cu noi și ne învață să deschidem poarta inimii, ca să intre Hristos. Pictată pe cupola Sfintelor Altare, cu Pruncul Sfânt în brațe, ea străjuiește Biserica, pe preotul care slujește sfânta Liturghie și pe credincioșii aflați în Biserică.

Cultul Maicii Domnului, statornicit încă din anii Bisericii primare, este de o frumusețe duhovnicească negrăită. Acatistele și paraclisele, rugăciunile și cântările, poeziile, imnele religioase și icoanele cu Maica Domnului, ocrotitoarea creștinătății, sunt comori ale Ortodoxiei noastre românești.

Numărul mare de biserici, mănăstiri și paraclise închinat Maicii Domnului, pe care o cinștim și o invocăm în rugăciune acum, în aceste zile de post, arată cât de mult și-a pus poporul român dreptcredincios nădejdea în ea, ca mijlocitoare către Fiul Său, către Sfânta Treime-Dumnezeu.

Model de credință și de viață curată, de smerenie și de rugăciune, de iubire, până la jertfă față de Fiul Său și față de noi oamenii, fiii săi duhovnicești, Maica Domnului ne învață, în cele două săptămâni de post – împodobit cu sărbătorile închinat Sfântului Cuvios Ioan Iacob de la Neamț, Schimbării la Față, Sfintei Cuvioase Teodora de la Sihla și Sfântului Nifon, Patriarhul Constantinopolului – să ne înveșmântăm în haina milosteniei și a purtării de grijă față de semenii noștri aflați în lipsuri și suferințe.

Fiind „Anul omagial al pastorației și îngrijirii bolnavilor” și „Anul comemorativ al tuturor sfinților tămăduitori fără de arginți”, suntem cu toții chemați să împletim cununa faptelor bune, după modelul Maicii Domnului și al sfinților, ajutându-i pe frații și surorile noastre aflați pe patul de suferință, acasă și în spitale, pe orfani și pe văduve, pe vârstnicii împovărați de singurătate,

nevoi și neputințe, pe familiile cu mulți copii, asociind fapta bună cu rugăciunea.

Ca și în anii anteriori, adresăm slujitorilor Sfintelor Altare – preoți și ieromonahi – îndemnul de a deschide sfintele lăcașuri în fiecare zi a postului Adormirii Maicii Domnului, la ora 19:00 și de a citi, seară de seară, Acatistul sau Paraclisele Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. „Măicuța Luminei” este, de altfel, grabnic ajutoare celor aflați în nevoi, așa cum citim în rânduiala paraclisului: „Nimeni din cei ce alegă la tine nu iese rușinat, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; ci cerând dar bun, primește dăruirea către cererea cea de folos”.

Rugăciunile pentru pacea lumii și pentru înmulțirea dragostei între oameni și popoare, primenirea sufletului prin post, mărturisirea păcatelor și împărtășirea cu Sfintele Taine sunt darurile de mare preț pentru care suntem chemați a le așeza înaintea tronului Preasfintei Treimi – Dumnezeu, în acest post închinat Maicii Domnului.

„Harul Domnului nostru Iisus Hristos, dragostea lui Dumnezeu Tatăl și părtășia Sfântului Duh să fie cu voi toți! Amin.

† IOAN MITROPOLITUL BANATULUI

MÂNTUITORUL IISUS HRISTOS – TĂMĂDUITORUL BOLILOR TRUPEȘTI ȘI SUFLETEȘTI

Preot Prof. Univ. Dr. Sorin Cosma

După cum se știe, anul în curs este proclamat de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române ca „An omagial al pastorației și îngrijirii bolnavilor și Anul comemorativ al tuturor sfinților tămăduitori fără de arginți”.

Fiind vorba de „pastorația și îngrijirea bolnavilor”, se cuvine să precizăm că temeiul acestora îl constituie harul tămăduitor al Celui care a fost și rămâne *Doctorul-Dumnezeu, vindecătorul naturii umane* ce poartă în sine rănilor păcatului.

În acest sens s-a arătat că „fiind o consecință a greșelii adamice și un efect al păcatului perpetuat, precum și al acțiunii demonice în lumea căzută, boala manifestă mizeria omenirii despărțite de Dumnezeu. În stricăciunea și suferința trupului se fac simțite pentru om slăbiciunea și greșelile ființei sale pământești, caracterul efemer al existenței sale în această lume și, în general, fragilitatea sa, insuficiența sa, relativitatea sa, limitele sale. Boala trupului reamintește pe cea a

întregii făpturi căzute. Pierderea sănătății apare ca simbolul și chiar ca semnul sensibil al pierderii stării paradisiace... și-l face (pe om) să-și aducă aminte că este țărână”¹ (Fc 3, 19).

Dată fiind această existență tragică, venind să restabilească chipul și asemănarea lui Dumnezeu în natura omului ce poartă în sine rănilor păcatului, în cadrul activității Sale mesianice, Mântuitorul s-a dovedit a fi prin excelență tămăduitorul bolilor trupești și sufletești a tuturor acelor pe care i-a întâlnit în cale.

1. Înțelesul tămăduirii de boli săvârșită de Mântuitorul

Asemenea celorlalte minuni, tămăduirile de boli săvârșite de Mântuitorul sunt acte pline de *naturaletă*, de *discreție* și *compasiune*, neavând în ele nimic provocator, spectacular, publicitar sau interesat. Bunăoară, după ce a curățit un lepros

¹ Jean-Claude Larchet, *Teologia bolii*, trad. Pr. Prof. Vasile Mihoc, - Ediția a doua -, Ed. „Oastea Domnului” Sibiu, 2005, p. 65-66.

de boala sa, îi spune: „*vezi, nimănui să nu spui*”... (Mt 8, 4). La fel, după ce dă vederea unor orbi, îi îndeamnă: „*vedeți, nimeni să nu știe*” (Mt 9, 30). Și tot așa îi poruncește și lui Iair după ce i-a înviat fiica, „*să nu spună nimănui ceea ce se făcuse*” (Lc 8, 56). Și exemplele pot continua...

La fel, tămăduirile săvârșite de Mântuitorul nu sunt acte magice, nici nu sunt săvârșite cu puteri demonice, cum din invidie au spus calomnios reprezentanții oficiali ai timpului, ci sunt făcute prin puterea și lucrarea Sfântului Duh: „*Iar dacă cu Duhul lui Dumnezeu scot demonii, iată a ajuns la voi împărăția lui Dumnezeu*” (Mt 12, 28; FA 10, 38). Ele reprezintă împlinirea profețiilor, după cum ne mărturisește Evanghelia: „*Iar făcându-se seară, au adus la El mulți îndrăciți și a scos duhurile numai cu cuvântul și pe toți bolnavii i-a tămăduit, ca să se împlinescă ceea ce s-a zis prin proorocul Isaia, care zice: „Acesta neputințele noastre a luat și boalele noastre a purtat”* (Mt 8, 16-17; Is 35, 4).

Vindecările săvârșite de Iisus-Mântuitorul nu pot fi socotite nici iluzionism sau hipnoză, cum s-a afirmat critic în epoca modernă... Ele nu sunt pornite din vanitate sau din interes personal, ci sunt mijloace menite să conducă la împlinirea scopului mântuitor al lumii și al vieții omului aflat în zodia păcatului și a morții. Sunt, mai precis, mijloace prin care Fiul lui Dumnezeu întrupat transmite lumii, vieții și destinului uman iubirea salvatoare a lui Dumnezeu, fiindcă așa cum mărturisește Evanghelia, „*atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât și pe Fiul Său cel unul-născut l-a dat, ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă și viața veșnică*” (In 3, 16).

Prin urmare, Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu întrupat nu este un simplu terapeut, care să facă prin calitatea aceasta un mijloc de afirmare a unei vocații sau a unei cariere de succes... Dacă El a spus la un moment dat că „*cei bolnavi au nevoie de doctor și nu cei sănătoși*” (Mt 9, 12), contextul ne oferă posibilitatea să înțelegem că e vorba de vindecarea naturii umane sau de restaurarea acesteia prin eliberarea de păcat, care este cauza bolii și a morții. Nu L-a interesat pe Iisus-Mântuitorul nimic altceva decât salvarea omului, a naturii sale aflate în zodia păcatului generator al suferinței, al bolii și al morții... De aceea, cu timp și fără timp, pe drumuri prăfuite

sau în templu, în sinagogi sau în loc pustiu, pe mări învolburate sau în case ospitaliere; adorat și contestat, aclamat și batjocorit, smerit și blând, plin de răbdare și compasiune, „*străbătea Iisus prin toate cetățile și orașele, învățând în sinagogi și propovăduind Evanghelia Împărăției și vindecând toată boala și toată neputința din popor*” (Mt 9, 35; 4, 23-28).

Dar și mai mult, când e vorba de salvarea din suferința care destramă arhitectonica naturii umane, creată de Dumnezeu, Mântuitorul nu ezită să-și reverse harul salvator chiar și în zi de sâmbătă, deși reprezentanții oficiali ai Legii, neputând și nevrând să înțeleagă faptul că „*sâmbăta a fost făcută pentru om, și nu omul pentru sâmbătă*” (Mc 2, 27), „*il prigoneau și căutau să-l omoare că făcea acestea sâmbăta*” (In 5, 16-17)... De fapt, Mântuitorul „*nu a venit să strice legea, ci să o împlinescă*” (Mt 5, 17), fapt confirmat și cu prilejul vindecării celor 10 leproși, îndrumați să se „*arate preoților*”, adică persoanelor oficiale în măsură să legalizeze vindecarea lor (Lc 17, 14).

De aici rezultă că deosebit de taumaturgii care se prezentau ca doctori ai trupului, Mântuitorul este deopotrivă „*doctor al trupului și al sufletului*”. În acest sens, Clement Alexandrinul spune că „*Pedagogul cel bun, Înțelepciunea, Cuvântul Tatălui, Cel care a creat pe om, Doctorul, care vindecă toate bolile omenirii, se îngrijește de întreaga făptură a omului; îi vindecă și trupul și sufletul... Mântuitorul a zis slăbănogului: „ia-ți patul pe care șezi și du-te acasă*” (Mt 9, 7)... Da, prin porunci și prin harurile tămăduirilor, Cuvântul vindecă însuși sufletul... fiindcă ne spune nouă păcătoșilor: „*Iertate îți sunt păcatele tale*” (Lc 5, 20-23).²

Toate aceste cazuri și altele asemenea lor demonstrează că *puterea dumnezeiască tămăduitoare* arătată de Mântuitorul este determinată și pusă în acțiune de iubirea Sa milostivă și smerită.

Iată cât de realist, de nuanțat, de plastic și de sugestiv ilustrează cuvintele lui Alexandru Vlahuță misiunea lui Iisus-Mântuitorul de tămăduitor al

² Pedagogul I, 6. 1-5. *Scrieri, partea întâia*, trad., introd., note și indici de Pr. D. Fecioru, în col. *Părinți și Scriitori Bisericești*, 4, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1982, p. 169.

trupului și al sufletului oamenilor marginalizați și aruncați la periferia vieții sociale:

*El n-a venit să răzvrătească,
Nu vrea pieirea nimănui;
Desculț, pe jos, colindă lumea
Și mulți hulesc în urma lui.
Și mulți cu pietre îl alungă
Și râd de el ca de-un smintit:
Iisus zâmbește tuturor,
Atotputernic și smerit!*

*El orbilor le dă lumina,
Și mușilor le dă cuvânt,
Pe cei infirmi îi întărește,
Pe morți îi scoală din mormânt.*

*Și tuturor deopotrivă
Împarte darul lui ceresc
Și celor care cred într-însul,
Și celor ce-l batjocoresc.*

*Din toată lumea asupriții
În jurul lui s-au grămădit
Și-n vijeliile de patimi
La glasul lui au amuțit:
Fiți blânzi cu cei ce vă insultă,
Iertați pe cei ce vă lovesc,
Iubiți pe cei ce-n contra voastră
Cu vrăjmășie se pornesc”
(Poezia: „Hristos a înviat”).*

2. Aspecte particulare ale tămăduirii de boli săvârșită de Mântuitorul

Privind mai în detaliu tămăduirile săvârșite de Mântuitorul în timpul activității Sale mesianice, constatăm următoarele:

1. Tămăduirile sau vindecările de boli săvârșite de către Mântuitorul reprezintă lucrări ale iubirii Sale milostive și smerite arătată omului în scopul restabilirii chipului lui Dumnezeu în el. Făcute prin *cuvânt*, ele demonstrează *puterea creatoare a Cuvântului lui Dumnezeu*, arătată încă de la crearea lumii, Dumnezeu Fiul fiind *Cuvântul-Logosul* „*prin care toate s-au făcut...*” (In 1, 1-3).

2. Vindecările săvârșite de Mântuitorul pretind implicarea celui tămăduit prin mărturisirea credinței. În acest sens, El a admirat credința femeii cananience, a celei cu curgere de sânge, a sutașului,

și ne-a asigurat că „*toate sunt cu puțință celui ce crede*” (Mc 9, 23), sau că: „*credința ta te-a mântuit*” (Lc 7, 50; 8, 48). La fel, pe cei doi orbi îi întreabă: „*credeți că pot să fac Eu aceasta? Ei au zis Lui: Da, Doamne. Atunci S-a atins de ochii lor, grăind: după credința voastră să vă fie vouă. Și s-au deschis ochii lor*” (Mc 5, 27-30).

3. Putem reține de aici și faptul că tămăduirile săvârșite de Mântuitorul Hristos se făceau atât prin *cuvânt*, cât și prin *atingeri*. Sfânta Evanghelie ne spune în acest sens că potrivit iubirii Sale dumnezeiești: „*oriunde intra Iisus în sate sau în cetăți sau în târguri, puneau la răspântii pe cei bolnavi și Îl rugau ca măcar de poalele veșmintele Lui să se atingă și câți se atingeau de El se vindecau*” (Mc 6, 55-56). Așa a vindecat în particular pe soacra lui Petru „*zăcând și prinsă de friguri. Și S-a atins de mâna ei și au lăsat-o frigurile...*” (Mt 8, 14-15); a înviat pe fiul văduvei din Nain, „*atingându-Se de sicriu*” (Lc 7, 11-15); și „*apucând de mână*” a înviat pe fiica lui Iair (Mt 9, 18-19) și tot prin atingeri a vindecat un surd și gângav „*punând degetele în urechile lui*” (Mc 7, 32-36); sau „*luând de mâna un orb... Și-a pus mâinile peste el*” (Mc 8, 22-26); la fel prin atingere a fost vindecat și orbul din naștere (In 9, 1-7)³. În acest caz, atingerea s-a făcut prin intermediul *tinei*, adică a *pământului*, ceea ce face trimitere la faptul că omul a fost creat din pământ (Fac 2, 7; 3, 19)...

În acest context al vindecării prin atingere, se înscrie și cazul femeii cu scurgere de sânge, a cărei credință îi aduce salvarea: „...Numai de mă voi atinge de haina Lui, mă voi tămădui... (Mt 9, 21); „Apropiindu-se pe dinapoi, s-a atins de poalele hainei Lui și îndată s-a oprit curgerea sângelui” (Lc 8, 44).

Evanghelia ne spune în acest sens că „*toată mulțimea căuta să se atingă de El, că putere ieșea din El și vindeca pe toți*” (Lc 6, 19), ceea ce înseamnă că tămăduirile de boli prin simpla atingere de El era generalizată, fiind cultivată chiar *fără mărturisirea credinței*... De aici vedem că iubirea tămăduitoare a Mântuitorului era mai presus de orice altceva... Ea era totul!... Aceasta îl definește pe Dumnezeu – *agape, care este necondiționată și fără limite!*

³ Prot. Dr. Ioan Bude, *Temeiuri biblice nou testamentare cu privire la oficierea Sfințelor Taine și ierurgii bisericești*, vol. VII. *Taina Sfântului Maslu*, Editurile Învierea și Eurobit, Timișoara, 2021, p. 49-51.

4. Fiind acte ale iubirii Sale, tămăduirile întemeiate pe mărturisirea credinței, depășesc stadiul individual, încât Mântuitorul acordă vindecarea și prin mărturisirea credinței celor ce-l protejau pe cel bolnav. Așa este cazul vindecării paralticului purtat de patru inși, când „Iisus văzând credința lor, a zis slăbănogului: „Fiule, iertate îți sunt păcatele...” (Mc 2, 3-6). La fel, în cazul sutașului, a femeii cananiene, etc.

5. Pe lângă acest aspect, în cazul vindecării slugii sutașului (Mt 8, 13) și a fiicei cananienei (Mt 15, 28) puterea vindecătoare a Mântuitorului își dovedește eficiența fiind *transmisă de la distanță*, confirmând că harul lui Dumnezeu este mai presus de timp și spațiu, asemenea iubirii Sale.

6. Pe de altă parte, Evanghelia ne mărturisește că la un moment dat, Mântuitorul *nu a făcut acolo multe minuni din cauza necredinței lor* (Mt 13, 58), ceea ce dovedește că vindecările de boli reprezintă *acte ale libertății celor ce le primesc*, pe măsură să conștientizeze primirea harului tămăduitor, spre mântuirea sufletului.

7. Dar pentru a fi mântuitoare, *credința se interpătrunde reciproc, organic și funcțional cu rugăciunea*, încât puterea credinței este în funcție de puterea rugăciunii, și în același timp, puterea rugăciunii este determinată de puterea credinței. În acest sens, Mântuitorul stabilește conexiunea dintre credință și rugăciune, spunând: „*Toate câte cereți, rugându-vă cu credința că veți lua, și le veți avea*” (Mc 11, 24). Astfel, cu cât rugăciunea e mai adâncă, cu atât credința realizează mai eficient și prompt cererea vindecătoare. Dar pentru a fi profundă, adică „din toată inima”, rugăciunea trebuie să fie smerită: „*Cred Doamne, ajută necredinței mele*” (Mc 9, 24) este rugăciunea care asigură că „*toate sunt cu puțință celui ce crede*” (Mc 9, 23). La fel este rugăciunea femeii cananiene (Mt 15, 24) și a sutașului pentru sluga sa (Lc 8, 6-7), sau a femeii cu curgere de sânge (Mc 5, 28), etc.

8. În același timp, credința devine mântuitoare atunci când pornește din iubire și pocăință, spre a realiza comunicarea și comuniunea personală cu Dumnezeu, cum este cazul femeii păcătoase, care cu smerenie și pocăință unge picioarele lui Iisus... (Lc 7, 37-50). În această situație, Mântuitorul se prezintă ca „tămăduitor al sufletului, zicând: „*iertate sunt păcatele ei cele multe, ca a iubit*

mult...” (Lc 7, 47) „Și a zis femeii: „*credința ta te-a mântuit*...” (Lc 7, 50).

9. Faptul că Mântuitorul a admirat credința celor care îi cereau ajutorul; sau altora nu le-a cerut deloc mărturisirea credinței; sau altora nu le-a acordat vindecarea din cauza necredinței sau a acordat vindecarea pe temeiul credinței altora; toate acestea dovedesc *discernământul* specific înțelepciunii Sale dumnezeiești, făcând deosebire între mai multe situații care urmăresc același obiectiv al tămăduirii de bolile trupesti și sufletești, aplicat însă la fiecare caz în parte...

10. Pe lângă acestea, tămăduirile săvârșite de Mântuitorul au și un pronunțat *caracter moral*, punând în acțiune promovarea unor virtuți menite să întărească solidaritatea umană. Așa, bunăoară, e cazul vindecării celor zece leproși, dintre care doar unul vine să-i mulțumească... Faptul că Mântuitorul întreabă: „*Dar cei nouă unde sunt?*” (Lc 17, 17) dovedește importanța pe care o are *recunoștința* ca virtute în relațiile dintre oameni.

11. Tămăduirile săvârșite de Iisus-Mântuitorul au un caracter *universal* prin adresarea către omul aflat în suferință, *indiferent de neam sau de starea socială*. Asemenea samarineanului milostiv, Domnul vindecă pe fiica femeii cananiene sau pe sluga sutașului, deși „a fost trimis numai pentru oile pierdute ale casei lui Israel” (Mt 15, 24)...

Generalizând acest aspect, cartea Faptele Apostolilor dă mărturie asupra faptului că „Iisus... a umblat făcând bine și vindecând *pe toți cei asupriți de diavol*, pentru că Dumnezeu era cu El” (FA 10, 38). „*Pe toți*”, fără nicio deosebire, fiindcă El a venit pentru mântuirea tuturor, și pentru că nu a căutat la fața omului, ci la suferința care i-a degradat viața... Aceasta dovedește că Mântuitorul a venit în lume ca „*oile Sale să aibă viață și încă din belșug să aibă*” (In 10, 10).

12. Tămăduirile săvârșite de Mântuitorul au un *caracter misionar*. Astfel, El spune unuia dintre cei vindecați: „*Mergi la casa ta și spune-le câte ți-a făcut Dumnezeu și cum te-a miluit. Și s-a dus și a început să vestească câte i-a făcut Iisus și toți se minunau*” (Mc 5, 19-20). La fel și cei doi orbi cărora le-a redat vederea, devin adevărați misionari: „*iar ei ieșind L-au vestit în tot pământul*” (Mt 9, 31; Lc 5, 15).

3. Sfinții Apostoli, Ucenicii Domnului și Sfinții tămăduitori ai Bisericii

Caracterul misionar al vindecărilor săvârșite de către Mântuitorul reiese și din faptul ca El i-a pregătit în mod special pe cei doisprezece Apostoli ca și pe Ucenicii Săi în acest sens.

Aleși ca împreună lucrători cu Fiul lui Dumnezeu întrupat la opera Sa de mântuire a lumii, Sfinții Apostoli și Ucenici au fost trimiși mai întâi în misiune de probă, poruncindu-li-se printre altele: „și mergând, propovăduiți, zicând: „S-a apropiat împărăția cerurilor. Pe bolnavi vindecați, pe leproși curațiți, pe cei morți înviați, demoni scoateți; în dar ați primit, în dar dați...” (Mt 10, 7-8).

De aici vedem că, misiunea lor apostolică avea două aspecte: „să propovăduiască împărăția lui Dumnezeu și să vindece pe cei bolnavi” (Lc 9, 2).

Evanghelia ne spune că Sfinții Apostoli, pe lângă vindecările acordate prin cuvânt, și atingere, săvârșeau tămăduiri și prin ungeri cu untdelemn: „Și ieșind ei, propovăduiau să se pocăiască. Și demoni mulți scoteau și ungeau cu untdelemn pe mulți bolnavi și îi tămăduiau” (Mc 6, 12-13).

Dar mai ales, după Pogorârea Duhului Sfânt se evidențiază rolul misionar al tămăduirilor de boli, având menirea să determine adeziunea la noua credință, încât la sfârșitul misiunii sale, Sfântul Apostol Pavel putea constata că: „prin puterea semnelor și a minunilor, cu puterea Duhului lui Dumnezeu, am propovăduit pretutindeni Evanghelia lui Hristos” (Rm 15, 19).

Este semnificativ faptul că în activitatea misionară desfășurată în numele lui Hristos și a Bisericii Sale, Sfinții Apostoli aveau conștiința că ei sunt numai oameni și că săvârșesc vindecări de boli prin puterea și lucrarea harului ce le-a fost dat de Hristos. Bunăoară, când Pavel și Barnaba, aflându-se la Listra, săvârșesc o vindecare miraculoasă; fiind socotiți zei, cu greu i-au convins pe cei ce cu uimire și entuziasm au văzut minunea, că „și noi suntem oameni asemenea pătimitori ca voi...” (FA 14, 8-18).

În acest context trebuie să subliniem faptul că toate aceste „semne și minuni” săvârșite de Apostoli au ca izvor al harului vindecător de boli pe Iisus cel înviat și înălțat la Tatăl care lucrează în lume prin puterea Sfântului Duh.

Iisus-Mântuitorul este adevăratul Vindecător; de aceea Apostolii săvârșesc tămăduiri în numele Lui, prin harul Lui și nu prin propriile puteri. El este Cel ce aduce vindecarea, iar ei se consideră doar simpli intermediari. Bunăoară, după vindecarea orbului din naștere, care cerșea la templu, Sfântul Apostol Petru se adresează poporului ce era uimit de minune, spunând: „Bărbați israeliți, ce vă minunați de aceasta? Sau ce vă uitați la noi, ca și cum cu a noastră putere sau evlavie l-am fi făcut pe acesta să umble?...” (FA 3, 12). Și mai departe, Apostolul precizează că „întru credința numelui lui Iisus, pe acesta, pe care îl vedeți și îl știți l-a întărit numele Lui și credința în El...” (FA 3,16).

Având această convingere, venind la Lida și întâlnind pe ologul Enea zăcând la pat de opt ani, îi spune: „Enea, te vindecă Iisus Hristos. Scoală-te și strânge-ți patul. Și s-a sculat...” (FA 9, 32-34).

Conștientizând că sunt simple instrumente ale lucrării harului Sfântului Duh, Apostolii invocau numele lui Iisus prin îngenunchere și rugăciuni, precum Apostolul Petru înaintea învierii Tabitei (FA 9, 40); sau Sfântul Apostol Pavel, „...rugându-se și-a pus mâinile peste tatăl lui Publius și l-a vindecat de boala lui. Și după ce s-a făcut aceasta, au venit și ceilalți bolnavi și s-au vindecat” (FA 28, 8-9).

Dar nu numai Sfinților Apostoli li s-a dat puterea vindecării de boli, ci și „celor ce vor crede... peste bolnavi își vor pune mâinile și se vor însănătoși” (Mc 16, 17-18). Astfel, puterea tămăduitoare a lui Hristos va fi „transmisă tuturor celor ce se vor face asemănători Lui, Sfinții teofori, ale căror „Vieți” ne raportează numeroasele vindecări pe care ei le-au săvârșit, și care, ca și El, vor fi numiți „doctori”...”⁴. El însă rămâne, așa cum spune Sfântul Ignatie Teoforul (+107) „singurul Doctor” „trupesc și duhovnicesc, născut și nenăscut, Dumnezeu în trup, în moarte viață adevărată, din Maria și din Dumnezeu, mai întâi pătimitor și apoi nepătimitor, Iisus Hristos, Domnul nostru”⁵.

Dat fiind faptul că Hristos este „singurul Doctor”, părinții duhovnicești înzestrați cu darul vindecărilor îi învățau pe beneficiarii harului tămăduitor să mulțumească numai lui Dumnezeu,

⁴ J-C Larchet, *Teologia bolii...* p. 95.

⁵ Epistola către Efeseni, VII, 2, *Scriverile Părinților Apostolici*, trad., note și indici de Pr. D. Fecioru, în col. Părinți și Scriitori Bisericești, 1, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1979, p. 159-160.

și nu lor. Sfântul Antonie, bunăoară, în urma unei vindecări săvârșită prin rugăciune, are certitudinea că „*vindecarea aparține Domnului, care face în tot locul mila Lui cu cei ce-L cheamă pe El*”⁶.

Cunoscând toate acestea, creștinii de pretutindeni și de totdeauna, „urmând cu credincioșie exemplul dat de Hristos, de Apostolii și Sfinții Săi, și-au desfășurat eforturile pentru a-i îngriji și a-i vindeca pe oamenii bolnavi, recurgând fie la terapeutici specific religioase, fie la medicina profană, căreia însă ei i-au dat un sens nou, duhovnicesc. Dar, deoarece Hristos este de fapt „*singurul Doctor al trupului*”, aceste diferite terapeutici nu sunt toate decât mijloace oferite de El pentru a cere, a împărtăși sau a primi harul Său, energiile pe care El le primește de la Tatăl și le dăruiește oamenilor prin Duhul, fie direct, fie indirect, prin lucrările creației”⁷.

Am văzut în acest sens că atunci când activau în prezența Mântuitorului, Sfinții Apostoli „*ungeau cu untdelemn pe bolnavi și îi vindecau*” (Mc 6, 13). Această practică a tămăduirii prin ungera cu untdelemn s-a continuat și s-a păstrat în viața Bisericii prin *Taina Sfântului Maslu*, așa cum ne relatează Sfântul Iacob: „*Este cineva bolnav între voi? Să cheme preoții Bisericii și să se roage pentru el, ungându-l cu untdelemn în numele Domnului și rugăciunea credinței va mântui pe cel bolnav și-l va ridica Domnul, și de va fi făcut păcate, i se vor ierta*” (Iac 5, 14-15).

Concluzii:

La sfârșitul acestei prezentări putem formula câteva concluzii, după cum urmează:

1. Vindecările de boli săvârșite de Mântuitorul se înscriu în activitatea Sa mesianică, ca împlinire a profețiilor, în contextul propovăduirii și instaurării împărăției lui Dumnezeu în lume.

2. Tămăduirile de boli sunt acte ale iubirii lui Dumnezeu, menite să restabilească chipul și asemănarea Lui în natura umană ce poartă în sine rănile păcatului.

3. Deși reprezintă realități supranaturale, tămăduirile săvârșite de Mântuitorul sunt pline de

6 Sfântul Atanasie cel Mare, *Viața Cuviosului Părintelui nostru Antonie* LVII, trad., introd. și note de Pr. Prof. Dumitru Stăniloae, *Sfântul Atanasie cel Mare, Scrieri partea a doua*, în col. *Părinți și Scriitori Bisericești*, 16, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1988, p.226.

7 J-C Larchet, *Teologia bolii...* p. 96-97.

naturalețe, de discreție și de compasiune, neavând în ele nimic provocator, spectacular, publicitar sau interesat. Fiind acte ale iubirii sincere și dezinteresate nu urmăresc decât mântuirea sau salvarea omului aflat în dificultate fizică sau duhovnicească.

4. Ca urmare, vindecările de boli săvârșite de Mântuitorul vizează întreaga ființă a omului: atât *trupul*, ca eliberare de suferință, de infirmitate și de neputință; precum și *sufletul*, ca eliberare de sub povara păcatului. Între aceste două forme poate exista o interacțiune reciprocă în sensul că la vindecarea trupului se poate ajunge și prin eliberarea de păcat.

5. Deși harul vindecător de boli le-a fost dat deopotrivă Apostolilor, ucenicilor sau altor credincioși înduhovniciți, singurul și adevăratul *Vindecător este și rămâne Mântuitorul*. De la El vine harul și puterea prin lucrarea Sfântului Duh și tot Lui I se cuvine mulțumirea și adorarea, fiindcă El este Dumnezeu, „*Părintele luminilor de la care ne vine orice dare bună și orice dar desăvârșit*” (Iac 1, 17).

6. Dacă Mântuitorul săvârșea vindecările prin cuvânt și atingeri, Sfinții Apostoli trimiși de Domnul Hristos în misiune au săvârșit vindecări și prin folosirea untdelemnului, statornicind în Biserică *Taina Sfântului Maslu*.

În încheiere vom spune că asemenea Sfântului Apostol Pavel care socotește metaforic necesară o nouă „*răstignire a lui Hristos*” pentru salvarea celor căzuți din viața de har (Evr 6, 6), un poet consideră că numai iubirea jertfelnică, sângerândă a lui Iisus poate fi, într-o lume a nedreptăților sociale, leacul tămăduitor al comuniunii firești dintre oameni:

„*Atâta timp, cât lutul n-o să crească
Copiii asemenea chipului tău sfânt;
Atâta timp, cât liniștea cerească
Nu se coboară-n inimi pe pământ;
Cât timp nu vezi aieve tot ce sameni
Și ochii toți de plâns n-or fi deșeți,
Atât de mult Tu, cel născut din oameni,
Va trebui să mângâi și să ierți;
Atât de mult vei auzi jelire
Și rana ta va sângera mereu –
Îmblânzitor de oameni prin iubire,
Tu ți-ai ales destinul cel mai greu!...*”⁸

8 Panait Cerna, *Isus*, în vol. *Floare și genune*, Editura pentru literatură, București 1968, p. 4.

ÎN TAINĂ...

În taina Ta, Hristoase,
n-a candelii lumină,
primește-mă pe mine,
care sunt plin de vină.

În taina rugăciunii,
Hristoase, mă-ntărește
și-mi dă, mie, în suflet,
lacrimă ce zidește.

În taină și prin psalmi
îmi dă mie, Stăpâne,
ca din tot și toate
să văd ce mai rămâne
dacă Te pierd pe Tine
prin patimi și păcate...
de-aceia mă veghează
în a vieții noapte!

MARIA TOMESCU**NEÎNTREBAȚI...**

Ne naștem ne-ntrebați... și ne-ntrebați plecăm...
Ne zbatem, socotind c-avem un rost sub cer -
Suntem atât de mici în Marele Mister...
Degeaba întrebăm... degeaba întrebăm...

Am mai trăit cândva?... Vom mai trăi vreodată?...
Cum oare nu-nțelegem... sub darul de-a gândi?...
Sunt mii de stele reci... aici... putem trăi...
Dar viața ne e dată... cu timpul măsurat.

Și timpul e pedeapsă... sau timpul ne e dar?
Plătim că au greșit... bunici și străbunici?...
Sau viața ne e dată ca unic dar aici?...
La unii... daru-i dulce... la alții... mai amar...

În mersul pe pământ ni-i dat să învățăm
Că totu-i scris de Sus în drumul de urmat -
În viața de trăit... doar asta am aflat...
Ne naștem ne-ntrebați... neîntrebați... plecăm...

TEONA SCOPOS

CANONIZAREA PĂRINTELUI PROFESOR ILARION FELEA ȘI A PROTOSINGHELULUI CALISTRAT BOBU SAU DOUĂ LUMINI DIN BANAT ÎNSCRISE ÎN SINAXARUL BISERICII

Canonizarea sfinților în Biserica Ortodoxă este un proces complex care subliniază viața exemplară și virtuțile persoanelor recunoscute, oferindu-le ca modele de credință și viață creștină pentru toți credincioșii. Prin canonizare Dumnezeu îi răsplătește pe cei care au dus o viață sfântă, devenind modele pentru creștini și mijlocitori către Hristos Domnul, ca unii care au trăit ca și noi în lume. Astfel de modele sunt părintele mărturisitor Ilarion Felea și Protosinghelul Calistrat Bobu, două lumini din Banat, ce vor fi înscrise în marele sinaxar al Bisericii Ortodoxe Române. În anul 2025 Biserica Ortodoxă Română aniversează 140 de ani de autocefalie și 100 de ani de la obținerea statutului de Patriarhie.

În tradiția ortodoxă canonizarea reprezintă „actul prin care Biserica recunoaște, declară și include pe eroii dreptei credințe adormiți în Domnul, în rândul sfinților, pe care ea îi venerază, pe temeiul învățaturii sale dogmatice”. În Biserica primelor veacuri, canonizarea a evoluat în strânsă legătură cu cultul martirilor, care a cunoscut o dezvoltare continuă și a dus la statornicirea unui cult dedicat acestora.

Bisericii îi revine misiunea de a cerceta ca cel ce urmează a fi trecut în rândul sfinților să îndeplinească condițiile stabilite de-a lungul timpului. Prin canonizare Biserica își îndeplinește cele trei misiuni mântuitoare ale ei: învățătoarească, sfințitoare și conducătoare.

La început, canonizările erau realizate de fiecare Biserică locală, condusă de un episcop, care includea în calendarul local martirii și cuviosii recunoscuți de comunitate pentru viața lor exemplară și evlavie. Biserica a moștenit cultul martirilor, după afirmația lui Tertulian: „sângele martirilor este sămânța creștinismului”. Martirii au fost lăudați pentru dragostea și curajul lor în apărarea credinței, pentru sfințenia vieții și pentru mijlocirea lor

către Dumnezeu, devenind adevărate modele de urmat. De-a lungul istoriei, autoritățile bisericești au stabilit criterii pentru includerea cuiva în sinaxarul lor: moartea martirică, cunoscută și sub numele de mucenicie, adică suferința pentru Hristos și moartea în numele credinței. Acestea au fost considerate și rămân simbolul și dovada incontestabilă a sfințeniei.

Termenul „sfânt” din limba română își are originile în cuvântul slavon „sfiat”, care înseamnă „luminat” sau „sfințit”. Sfințenia este considerată un atribut divin, însă oamenii pot să se apropie de această stare pe măsură ce se sfințesc, reflectând astfel chipul Mântuitorului Iisus Hristos.

Canonizarea sfinților în Biserica Ortodoxă este procesul prin care Biserica recunoaște oficial sfințenia unei persoane și o include în rândul sfinților. Acest proces implică mai multe etape și criterii: venerarea locală, documentarea vieții, analiza bisericească, recunoașterea Sinodală, proclamarea oficială și cultul public.

După cum este consemnat în Tradiția Ortodoxă, canonizarea o face Biserica, dar nu singură, ci la inițiativa credincioșilor, actul solemn al canonizării fiind întărit și de autoritatea de stat în perioada bizantină și post bizantină, până în secolul al XIX-lea. În zilele noastre actul canonizării este emis de către Sinodul Bisericii Ortodoxe.

Pentru a proceda la actul de canonizare, Biserica trebuie să aibă în atenție următoarele condiții esențiale: Ortodoxia neîndoielnică a credinței, preaslăvirea lui de către Domnul și răspândirea miresmei de sfințenie. Doar mucenicii dreptei credințe pot face excepție de la aceste condiții. Îndeplinirea acestor condiții justifică autoritatea Bisericii de a proceda la canonizare, respectând reguli premergătoare canonizării și acte posterioare canonizării solemne, conform tradiției și tipicului bisericesc.

În temnițele comuniste din România, mulți oameni au suferit din cauza credinței lor și a

opoziției față de regimul comunist ateu. Acești oameni au suferit pentru că au refuzat să renunțe la credința lor ortodoxă și la convingerile lor religioase, fiind persecutați pentru opoziția lor față de regimul totalitar comunist care dorea să elimine religia din societate și să controleze toate aspectele vieții publice și private. Perioadele de detenție și tratamentele inumane aplicate de regimul comunist au avut un impact devastator asupra vieților acestor mărturisitori, dar au contribuit la inspirarea altor creștini și la păstrarea credinței în timpurile grele ale regimului comunist în România.

Un astfel de mărturisitor este și părintele profesor Ilarion Felea de la Arad.

Preotul martir Ilarion Felea este unul dintre mărturisitorii ce va fi canonizat în anul 2025, când Biserica Ortodoxă Română împlinește 140 de ani de autocefalie și 100 de ani de la obținerea statutului de Patriarhie.

Propunerea vine din partea Sinodului Mitropoliei Banatului, prezidat de Înaltpreasfințitul Părinte Ioan, care a analizat textele liturgice și proiectele de icoane, propuse de Arhiepiscopia Aradului, în colaborarea cu Facultatea de Teologie Ortodoxă din Arad.

În zilele de joi și vineri, 11-12 iulie 2024, în Aula Magna „Teoctist Patriarhul” din Palatul Patriarhiei,

sub președinția Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, s-a desfășurat ședința de lucru a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române.

Principalele hotărâri noi ale Sfântului Sinod au vizat aprobarea canonizărilor pentru 16 sfinți români, dintre care doi aparțin ținutului Banatului: părintele Ilarion Felea și protosinghelul Calistrat Bobu.

Părintele Ilarion Felea a fost un remarcabil teolog ortodox, profesor la Academia Teologică din Arad, apreciat deopotrivă de popor și de intelectualitate. S-a născut la 21 martie 1903 în Valea Bradului, județul Hunedoara. După studii de Teologie și litere, a slujit ca preot în mai multe parohii și a devenit cunoscut pentru lucrările teologice publicate ori rămase în. A fost redactor al revistelor „Biserica și Școala” și „Calea mântuirii” și autor al mai multor lucrări de Teologie.

În timpul regimului comunist, părintele Felea a suferit persecuții severe din partea autorităților. Arestat în mai multe rânduri, în 1945 și 1949, a fost condamnat în 1959 la 20 de ani de muncă silnică, pentru „uneltire contra ordinii sociale”.

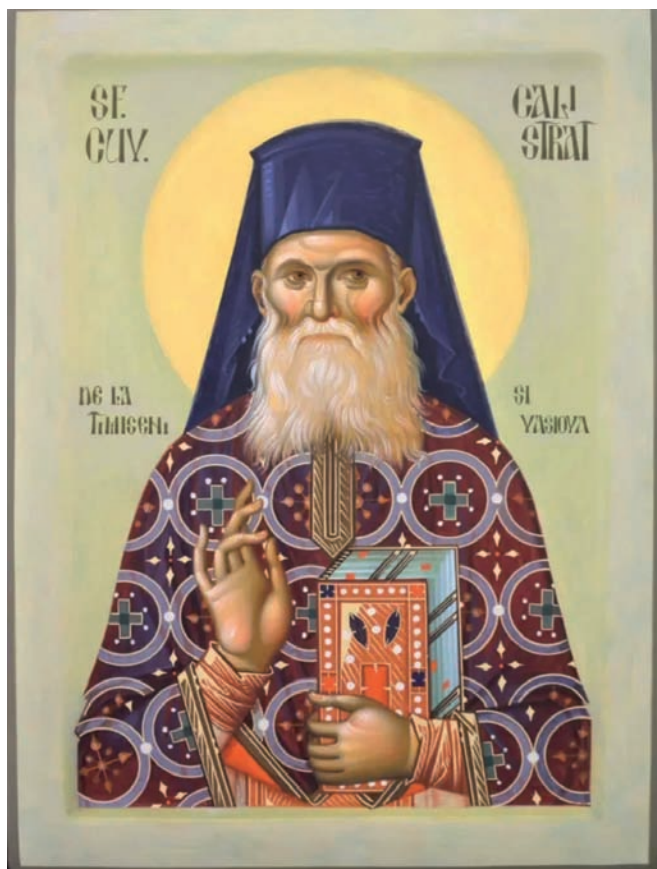
A fost deținut în închisorile din Gherla și Aiud, unde a murit la 18 septembrie 1961, fiind considerat un martir pentru Biserică și Neam. Trupul său a fost îngropat fără cruce, iar locul exact al mormântului nu este cunoscut.

Închiși de regimul comunist, Părinții Ilarion Felea și Dumitru Stăniloae au fost duhovnicii deținuților de la Aiud. Mai târziu, Părintele Stăniloae spunea că Părintele Felea îl întrecea din punct de vedere al vieții launtrice: „Eu am tradus Filocalia, dar el a trăit-o”.

Părintele Ilarion Felea, profesor de teologie la Arad, va avea titulatura în sinaxar: Sfântul Preot Mucenic Ilarion Felea, cu cinstire în ziua de 18 septembrie.

Protosinghelul Calistrat Bobu (1900–1975) devine prin canonizare Sfântul Cuvios Calistrat de la Timișeni și Vasiova

Sfântul si-a trăit viața de călugăr pe baza idealurilor creștine de sfințenie și renunțare la lumea materială în favoarea unei vieți dedicate lui Dumnezeu. De aceea, putem afirma că monahismul și martiriul sunt strâns legate prin angajamentul comun al celor consacrați în fața lui Dumnezeu și a credinței. Monahii și monahiile sunt chemați să trăiască o viață de sfințenie și mărturisire, exemplificând prin propria lor viață devotamentul

lor față de Dumnezeu și comunitatea creștină, uneori până la sacrificiul suprem al vieții lor.

Protosinghelul Calistrat Bobu a fost un renumit preot misionar în Banat, cunoscut pentru dragostea sa profundă pentru biserică, credință și rugăciune. Născut în cătunul Fetești, comuna Burdujeni, județul Suceava, și format la Mănăstirea Sihăstria, a luat jugul lui Hristos în 1925 și a devenit preot în 1931, slujind la Sihăstria timp de 12 ani.

Trimis, în 1942, ca preot misionar în Banat, a fondat mănăstirea de maici de la Timișeni (1945) și a revitalizat viața duhovnicească la mănăstirile Săraca, Partoș și Vasiova. Timp de 33 de ani, a fost o călăuză spirituală pentru călugării și credincioșii din Banat. A slujit cu frică și cutremur Tainele Bisericii, mângâind sufletele credincioșilor și apărând dreapta credință.

„Pentru smerenia și blândețea inimii lui, a primit de la Dumnezeu darul vindecării și al izgonirii duhurilor necurate dintre oameni”, scrie Arhim. Ioanichie Bălan în Patericul românesc.

Cunoscut pentru smerenia și blândețea inimii sale, protosinghelul Calistrat a primit darul vindecării și al izgonirii duhurilor necurate, atrăgând mulți oameni care căutau sănătate și mângâiere. Considerat un adevărat părinte duhovnicesc, a fost cinstit de credincioși pentru darurile sale spirituale.

A trecut la cele veșnice în ziua Sfințelor Paști din 4 mai 1975 și a fost îngropat lângă altarul bisericii Mănăstirii Vasiova, acolo unde slujise 25 de ani.

Imediat după adormirea în Domnul a părintelui Calistrat, oamenii i-au rescunoascut sfințenia vieții, mărturie fiind rugăciunea de la mormântul părintelui: „Doamne, miluiește-ne, pentru rugăciunile Părintelui Calistrat”.

Părintele protosinghel Calistrat Bobu, duhovnic la mănăstirile Timișeni și Vasiova, va avea titlatura în sinaxar: Sfântul Cuvios Calistrat de la Timișeni și Vasiova și va fi cinstit în ziua de 10 mai.

În conformitate cu tradiția străveche a Bisericii Ortodoxe a Răsăritului, în ajunul proclamării solemne a canonizării unui Sfânt, se săvârșește ultimul parastas pentru persoana în cauză, iar a doua zi, în cadrul Sfintei Liturghii săvârșită de Chiriarhul locului, are loc proclamarea solemnă a Canonizării.

Pentru credincioșii bănățeni, participarea la astfel de manifestări aduce împărțășirea cu darurile speciale ale Duhului Sfânt, care se revarsă cu îmbelșugare, prin voia lui Dumnezeu și mijlocirea sfinților.

Cei care participă la actul canonizării devin martorii unui moment sfânt, când Cerul se întâlnește cu Pământul, într-o simfonie duhovnicească a rugăciunilor îngerești și omenești.

ÎNALTPREASFINȚITUL PĂRINTE ARHIEPISCOP ȘI MITROPOLIT IOAN, TREI DECENII DE SLUJIRE ARHIEREASCĂ

Sunt momente în viața ce ne-a dăruit-o Dumnezeu, pe care nu le putem „ascunde sub obroc”. Unul dintre acestea, drag sufletului

nostru, este împlinirea a 30 de ani de la hirotonia într-un episcop, la 20 iulie 1994, a Înaltpreasfințitului Părinte Mitropolit Ioan al Banatului.

Absolvent al Facultății de Instalații și Automatizări din București (1976), Ioan Selejan a intrat în obștea monahală a mănăstirii Lainici, în anul 1980.

Între anii 1981-1990 a urmat cursurile Seminarului teologic din Craiova și pe cele ale Facultății de Teologie din Sibiu.

Numit stareț al mănăstirii de metanie, viitorul ierarh a primit o bursă de studii la Institutul Biblic din Ierusalim, unde a urmat, în paralel, două cursuri de doctorat, unul în Studii Biblice, celălalt în Egiptologie și Orientalistică.

În anul 1994, a fost hirotesit arhimandrit și numit Superior al Așezămintelor românești de la Ierusalim, Ierihon și Iordan, de unde a fost chemat în țară, pentru a fi ales primul episcop (apoi arhiepiscop onorific) al Episcopiei Covasnei și Harghitei.

La sărbătoarea Sfântului Proroc Ilie Tesviteanul, 20 iulie 1994, hramul mănăstirii Toplița, arhimandritul Ioan Selejan a fost hirotonit într-un episcop pe seama eparhiei nou înființate.

Înaltpreasfinția Sa a trădit, „cu timp și fără timp”, vreme de două decenii în „eparhia din munți”, pe care a împodobit-o cu biserici și mănăstiri, cu preoți, monahi și monahii, cu așezăminte culturale și filantropice, ziare și reviste, muzee și edituri, nu puține fiind manifestările teologice și cultural-științifice pe care le-a inițiat și organizat. De asemenea, înțeleptul ierarh „Ioan al munților” a întreprins o activitate pastoral-misionară de amploare și de mare folos duhovnicesc pentru credincioșii harghiteni și covășneni, dar și de păstrare și afirmare a identității naționale, confesionale și lingvistice a românilor ortodocși trăitori pe acele meleaguri.

De zece ani, Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Ioan arhipăstorește în „Țara spicelor de grâu”, cum obișnuiește a numi Banatul. Slujirea sa în această parte de țară a început de la mormântul Sfântului Ierarh Iosif cel Nou, unde se reculege adesea, aflat în modesta biserică monument istoric de la mănăstirea Partoș și așază sub al său omofor, cu dragoste părintească, pe toți clericii și credincioșii Banatului de câmpie, pe monahii și monahiile din străvechile și noile mănăstiri, pe frații și surorile din spitale, din așezămintele de ocrotire a vârstnicilor și copiilor, ba chiar și pe cei privați de libertate și pe „oamenii străzii”,

faptele sale de întrajutorare aducându-i apelativul de „Ioan cel milostiv”.

Dacă la cele menționate, sumar, adăugăm implicarea mitropolitului Ioan în rezolvarea unor probleme majore ale Timișoarei și Timișului, preocuparea sa permanentă pentru temeluirea unor instituții medicale regionale, pentru păstrarea, conservarea și promovarea patrimoniului istoric, zidirea de biserici în orașe și în comunele periurbane, grija față de învățământul preuniversitar și universitar, multitudinea activităților social-filantropice desfășurate în folosul semenilor aflați în nevoi și suferințe, atunci vom înțelege pe deplin anvergura slujirii arhieresti a Chiriarhului nostru care, „ca orice arhieru, fiind luat dintre oameni, este pus pentru oameni, spre cele către Dumnezeu...” (Evrei 5, 1).

Așadar, la ceasul acestei binecuvântate aniversări, rugăm pe Părintele cersc să reverse asupra Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop și Mitropolit Ioan harul și darurile Sale cele bogate, să-i dăruiască sănătate, putere și încă multe împliniri în misiunea sa de arhipăstor al românilor ortodocși din Banat!

Întru mulți și binecuvântați ani,
Înaltpreasfințite Părinte Arhiepiscop și Mitropolit!

VIZITĂ ARHIEREASCĂ ÎN PAROHIA GHIRODA VECHĂ

În duminica a 3-a după Rusalii, Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Ioan a efectuat o vizită pastorală la Parohia Ghiroda Veche, din Protopopiatul Timișoara II.

Înaltpreasfinția Sa a fost întâmpinat de părintele paroh Caius Andrașoni, protopop al Protopopiatului Timișoara II, de părintele slujitor Ciprian Ionel Cristea și de primarul Comunei Ghiroda, Ionuț Stănușoiu, împreună cu un număr mare de credincioși.

În cuvântul de învățătură, din cadrul Sfintei Liturghii, Chiriarhul a tâlcuit pericopa evanghelică din duminica a treia după Pogorârea Duhului Sfânt și le-a vorbit credincioșilor despre purtarea de grijă a lui Dumnezeu, față de fiecare dintre noi, precum și despre bucuria de a ne lăsa purtați de harul Duhului Sfânt în fiecare zi a vieții noastre. De asemenea,

Înaltpreasfinția Sa a făcut referire la căutarea omului de a săvârși cele bine plăcute înaintea lui Dumnezeu, de a se strădui să dobândească împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui.

Chiriarhul a subliniat, totodată, că nu putem sluji la doi domni, adică și lui Dumnezeu și lui Mamona, și i-a îndemnat pe credincioși să păzească cu sfințenie ziua Învierii, ziua de duminică, întrucât Dumnezeu ne-a dăruit șase zile pentru cele necesare vieții, iar a șaptea să o dăruim Lui Dumnezeu: „Să nu-I luăm lui Dumnezeu și ziua Învierii, să ne nevoim cu toții să ne întâlnim cu Dumnezeu în Sfânta Liturghie”, a afirmat Părintele Mitropolit Ioan.

La finalul Sfintei Liturghii Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Ioan l-a felicitat, l-a binecuvântat și l-a premiat pe tânărul absolvent Fabian Cristea, crescut în tinda Bisericii, fiul preotului Ciprian Ionel Cristea, care a reușit să obțină singura notă de 10 pe județul Timiș la examenul de Evaluare Națională, fiind o bucurie pentru familia sa, pentru Biserică și întreaga comunitate.

Părintele protopop Caius Andrașoni a mulțumit Înaltpreasfințitului Sale pentru bucuria de a fi în mijlocul parohienilor din Ghiroda Veche, pentru dragostea și purtarea de grijă pe care o poartă tuturor păstoriților din parohia Ghiroda și din protopopiatul Timișoara II.

Parohia Ortodoxă Ghiroda Veche are 807 familii cu 2.747 de credincioși.

SUTE DE BIBLII EXPUSE LA TIMIȘOARA

Luni, 15 iulie a.c., la Centrul Multifuncțional Bastion a avut loc vernisajul expoziției itinerante „Muzeul Bibliei”. Aceasta include aproximativ 1000 de Biblii, tipărite în sute de limbi și dialecte, aflate în colecții particulare, în biblioteci și în depozite bisericești. Printre acestea se află și câteva exemplare de carte veche din Colecția de Artă Bisericească a Arhiepiscopiei Timișoarei.

În cadrul ineditei manifestări a fost prezentată tema: „Rolul Scripturii în dezvoltarea culturii și spiritualității românești”, în cadrul căreia au fost evidențiate principalele traduceri ale Sfintei Scripturi, tipărite în spațiul românesc. Expoziția organizată anul acesta este dedicată celor 150 de ani de la tipărirea Bibliei de la Iași (1874), 110 ani de la

tipărirea Bibliei Sinodale (1914) și 100 de ani de la tipărirea Bibliei Cornilescu (1924).

Delegatul Părintelui Mitropolit Ioan la deschiderea acestei interesante expoziții a fost preotul Ionel Popescu, vicar eparhial, însoțit de preoții profesori Dr. Constantin Jinga, Adrian Covan și Iosif Stancovici.

Părintele vicar a transmis un cuvânt de felicitare, de apreciere și de binecuvântare din partea Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop și Mitropolit Ioan organizatorilor expoziției și a subliniat contribuția teologilor bănățeni la tipărirea Paliei de la Orăștie și la modul în care a fost studiată Biblia la străvechea Școală de Teologie de la Caransebeș.

„În Banatul aflat mulți ani sub diverse stăpâniri străine, nu am avut tiparnițe asemenea celor din Țara Românească, dar cărțile sfinte, Bibliile, tipărite la Alba Iulia și la Sibiu, la Brașov și Govora, la Târgoviște și la București, la Snagov și la Buzău au fost aduse în bisericile și mănăstirile noastre. Dintre acestea, în Muzeul Catedralei Mitropolitane din Timișoara se păstrează Noul Testament de la 1648, al mitropolitului Simeon Ștefan, Pravila de la Govora (1640), Cazania lui Varlaam sau Carte românească de învățătură (1643) și Biblia de la 1688. Prin urmare, românii ortodocși din acest colț de țară nu au fost privați de Cuvântul lui Dumnezeu, „care rămâne în veac”.

Biblia nu trebuie să rămână o carte de expoziție, de muzeu, o carte în șirul sutelor de cărți ale

bibliotecilor noastre, ci ea trebuie să fie cartea noastră de suflet, mărgăritarul cel mai de preț și comoara cea mai mare a creștinilor, pe care toți avem datoria de a o citi, așa după cum ne îndeamnă Domnul nostru Iisus Hristos: <<Cercetați Scripturile, căci socotiți că în ele aveți viață veșnică>>”, a precizat pr. Ionel Popescu, vicar eparhial.

Manifestarea de la Timișoara s-a bucurat de prezența unor reprezentanți ai cultelor, teologi și preoți, oameni de cultură și numeroși credincioși. Cealalți vorbitori, între care s-a aflat și părintele profesor Constantin Jinga de la Facultatea de Teologie, au rememorat momentele momentele de început ale acestei inițiative, au făcut referire la modul în care au fost colecționate Bibliile expuse și la proiectele de viitor.

Implementarea acestui minunat proiect s-a făcut cu sprijinul financiar al Consiliul Județean Timiș și al Asociației „Renașterea Familiei”, având ca parteneri Mitropolia Banatului, Societatea Biblică din România și Societatea Biblică Interconfesională din România.

SFÂNTUL PROROC ILIE TESVITEANUL, CINSTIT LA MĂNĂSTIREA DOBREȘTI

Sfântul Mare Proroc Ilie Tesviteanul a fost cinstit, în ziua prăznuirii sale, 20 iulie și la mănăstirea Dobrești, ctitoria Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, fiu al acestei străvechi vetre bănățene.

Cu binecuvântarea Părintelui Mitropolit Ioan al Banatului, sfânta Liturghie a fost săvârșită de către Preasfințitul Părinte Paisie Lugojanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Timișoarei, înconjurat de soborul preoților și diaconilor, din care au făcut parte protos. Matei Buliga, starețul mănăstirii Dobrești și arhim. Clement Vântu, starețul mănăstirii Săraca.

Răspunsurile liturgice au fost date de grupul psaltic condus de arhid. Ionuț Ardereanu, cuvântul de învățătură fiind rostit de Preasfințitul Părinte Episcop-vicar Paisie Lugojanul.

Astfel, Preasfinția Sa a vorbit despre râvna și dedicarea profetului Ilie Tesviteanul, profetul care i-a chemat pe conaționali săi la apărarea dreptei credințe și care ne cheamă și pe noi să fim mărturisitori ai puterii lui Dumnezeu în această lume tot mai secularizată. De asemenea, Preasfințitul Părinte Paisie a subliniat importanța rugăciunii

și a credinței adevărate, inspirate de exemplul Sfântului Proroc Ilie Tesviteanul, care a fost ascultat de Dumnezeu. El a îndemnat credincioșii să se roage pentru mântuirea sufletelor și a trupurilor, amintind de dragostea divină manifestată prin jertfa Domnului Iisus Hristos.

În plus, a laudat inițiativa Părintelui Patriarh Daniel de a construi o mănăstire la Dobrești, cerând binecuvântarea lui Dumnezeu pentru acest proiect și exprimând recunoștință pentru dragostea față de locurile natale și credincioși.

Frumusețea praznicului a fost sporită și de faptul că, la momentul liturgic îndătinat, mulți credincioși, inclusiv copii, s-au împărtășit cu Sfintele Taine.

La finalul slujbei, părintele stareț Matei Buliga a oficiat slujba de sfințire a prinoaselor și o Panihidă mică pentru părinții Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, Alexie și Stela.

După încheierea sinaxei euharistice, credincioșii au primit pachete cu alimente, prin purtarea de grijă a obștii monahale.

Mănăstirea Dobrești, situată în comuna Bara, a fost înființată la data de 9 iulie 2003, prin binecuvântarea vrednicului de pomenire, mitropolitul Nicolae Corneanu, la inițiativa

Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, pe atunci mitropolit al Moldovei și Bucovinei. De la sfințirea locului și așezarea pietrei de temelie în 2005, lucrările de construcție au avansat semnificativ, în prezent pictura bisericii fiind finalizată în proporție de 90%. Acum se derulează lucrările la instalațiile sanitare și electrice din corpul de chilia.

Ocrotitorii Mănăstirii Dobrești, „Sfânta Cuvioasă Paraschiva”, „Sfântul Prooroc Ilie Tesviteanul” și „Sfântul Voievod Ștefan cel Mare”, veghează cu dragoste asupra satului și a mănăstirii, unde fiecare piatră și fiecare rugăciune sunt mărturiile ale credinței noastre dreptmăritoare.

HRAMUL MĂNĂSTIRII „IZVORUL MIRON”, ROMÂNEȘTI

Pentru credincioșii din Țara Făgetului, praznicul Sfântului Prooroc Ilie Tesviteanul, aducător de multă bucurie și de mângâiere, este și o zi de odihnă binemeritată pentru cei care au ostenit întreaga vară pe ogoare, dar și o zi de rugăciune, pentru că cea mai veche mănăstire din zonă își sărbătorește ocrotitorul.

Programul liturgic al hramului a început în seara dinaintea sărbătorii, cu Vecernia Mare, Litia, Utrenia și Paraclisul Maicii Domnului, Sfânta Liturghie de noapte, urmate de slujbele Aghiasmei Mici și a Tainei Maslului, în dimineața praznicului.

Obștea mănăstirii, în frunte cu stareța Harisa Cruceanu, un sobor de preoți din satele din jur, împreună cu părintele exarh Simeon Stana și cu protopopul Făgetului, Dorin Covaci, al Timișoarei II, Caius Andrașoni și al Detei, Ciprian Boșca, cu monahi și monahii din

țară, oficialități locale și un mare număr de credincioși, l-au întâmpinat, în procesiune și cu nedisimulate emoții, pe întâistătorul Bisericii bănățene, Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop și Mitropolit Ioan, care, în urmă cu treizeci de ani, la mănăstirea cu același hram, din orașul Toplița, a primit Taina Hirotoniei întru arhieru.

La sfânta Liturghie, oficiată de Părintele Mitropolit Ioan, au fost momente înălțătoare, de pace și liniște, în care ierarhul s-a rugat pentru preoți și credincioși, pentru ca Dumnezeu să reverse ploaie după perioada de caniculă puternică, iar rugăciunea sa a primit răspuns binecuvântat în aceeași zi!

„Mă cutremur de fiecare dată când vorbesc despre Sfântul Prooroc Ilie, a spus Părintele Mitropolit. Câtă credință, câtă putere în rugăciune a avut acest om! A cerut foc din

cer – și Dumnezeu a trimis foc! A cerut făină și undelemn pentru văduva din Sarepta – și acestea nu s-au terminat din vasele lor! A cerut ploaie – și după trei ani și șase luni de secetă – Dumnezeu a înrourat din nou pământul! A cerut viață pentru fiul văduvei – și Dumnezeu a dat viață!”

„Și cât de mult l-a iubit Dumnezeu pe Ilie! Pe muntele Tabor, Domnul Iisus Hristos nu a adus vreun înger sau arhanghel din cer, ci i-a adus pe Moise și Ilie, doi oameni care au împlinit voia Sa pe pământ”.

Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit i-a încredințat, însă, pe cei prezenți că și pe noi ne iubește și ne ascultă Dumnezeu: „Dacă pentru întărirea prorocului din Tesba a trimis un înger, pentru mântuirea noastră L-a trimis pe Însuși Fiul Său! Dacă pe Sfântul Ilie l-a hrănit printr-un corb cu pâine și carne, pe noi ne hrănește prin Însuși Trupul și Sângele Mântuitorului nostru Iisus Hristos”!

Aniversarea a treizeci de ani de slujire arhierescă, douăzeci în Episcopia Covasnei și Harghitei și, de zece ani pe „antimisul Banatului”, nu a trecut neobservată de preoții, monahii și credincioșii prezenți, care l-au felicitat cu multă dragoste filială și cu bucurie. Înaltpreasfinția Sa a amintit cum, în urmă cu treizeci de ani a venit din țara prorocului Ilie (Israel) la mănăstirea Toplița, ctitorie a primului Patriarh Miron Cristea, pentru a fi hirotonit episcop, și acum, după 30 de ani, la Mănăstirea „Izvorul Miron”, ctitorie a aceluiași patriarh și sub harul rugăciunilor aceluiași proroc, mulțumește lui Dumnezeu pentru acești ani binecuvântați de Dumnezeu.

INSTALAREA NOULUI PREOT PAROH LA PAROHIA TIMIȘOARA ZONA SOARELUI

Cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Mitropolit Ioan, în Duminica a cincea după Pogorârea Duhului Sfânt, 28 iulie 2024, în biserica parohiei Timișoara Zona Soarelui, Protopopiatul Timișoara II, a avut loc instalarea noului preot paroh.

Sfânta Liturghie a fost săvârșită de către Preasfințitul Părinte Episcop Vicar, Paisie Lugojanul împreună cu un sobor de preoți și diaconi. Răspunsurile liturgice au fost date de către grupul coral, condus de părintele profesor arhidiacon, Ionuț Arderean.

Preasfințitul Părinte Episcop Vicar, Paisie Lugojanul, a rostit un cuvânt de învățătură inspirat de pericopa evanghelică a vindecării celor doi demonizați din ținutul Gadarei. În mesajul său, Preasfinția Sa a subliniat rolul crucial al intervenției Mântuitorului, care a restabilit legătura omului cu Dumnezeu și a reintegrat persoanele vindecate în comunitatea lor.

După încheierea Sfintei Liturghii, Preasfințitul Părinte Episcop Vicar, Paisie Lugojanul l-a prezentat

credincioșilor pe noul preot paroh Marian Pârvu. Noul cleric al parohiei, este originar din localitatea Râmnicu Vâlcea, a absolvit Seminarul Teologic Ortodox din Craiova în anul 2005, apoi s-a înscris la Facultatea de Litere, Istorie și Teologie, secția Teologie Pastorală din Timișoara. A absolvit de asemenea această facultate, fiind licențiat în anul 2009, apoi a urmat studiile masterale la aceeași facultate, cu specializarea Istorie și interconfesionalism. S-a căsătorit în anul 2010 și în același an a fost hirotonit diacon pe seama Catedralei Mitropolitane din Timișoara pe postul de diacon ceremonial, însoțindu-l până în prezent pe Preasfințitul Părinte Episcop Vicar, Paisie Lugojanul, la slujbele din timpul săptămânii, la Sfinți cu Polieleu, la privegheri, ori la Praznice împărătești, atât în eparhia noastră, cât și în multe alte eparhii din țară și de peste hotare.

A slujit în mai multe rânduri alături de Preafericitul Părinte Patriarh Daniel și alături de

Preafericitul Părinte Patriarh Teofil al II-lea în cadrul Patriarhiei Ierusalimului.

În anul 2011 a debutat pe postul de asistent manager la Tipografia Arhidiecezană a Arhiepiscopiei noastre. În anul 2013 a primit distincția de arhidiacon; iar în același an, s-a înscris la școala doctorală din cadrul Facultății de Arte și Design, pe care a absolvit-o în anul 2017, unde a tratat o temă teologică, din domeniul iconografiei bizantine.

Începând cu luna august a anului 2018, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Mitropolit Ioan al Banatului, a primit numirea de administrator al Tipografiei SC. Partoș SRL.

În cadrul ceremoniei de instalare Preasfințitul Părinte Episcop Vicar, Paisie Lugojanul a înmănat noului preot paroh, Sfânta Evanghelie și Sfânta Cruce, ca simboluri ale slujirii preotești în parohie, în calitate de propovăduitor al Cuvântului lui Dumnezeu și de sfințitor al vieții credincioșilor, de asemenea și cheia bisericii, simbol al slujirii administrative.

Părintele paroh, Marian Pârvu, a mulțumit Bunului Dumnezeu, Înaltpreasfințitului Părinte Mitropolit Ioan, Preasfințitul Părinte Episcop Vicar Paisie Lugojanul pentru numirea în funcția de paroh și a asigurat credincioșii că se va implica cu toată ființa la cea mai frumoasă misiune, aceea de a-i duce la mântuire.

La final Preasfințitul Părinte Episcop Vicar, Paisie Lugojanul, a transmis credincioșilor binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Mitropolit Ioan și i-a încredințat de purtarea sa de grijă.

ZI DE SĂRBĂTOARE LA LIEBLING

În Duminica a 5-a după Rusalii (28 iulie 2024), la ceas de seară, Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop și Mitropolit Ioan al Banatului a poposit la biserica cu hramul „Sfânta Treime” din parohia Liebling, protopopiatul Deta, pentru a sfinți crucile ce vor fi așezate pe turlile bisericii noi, aflată în plin proces de edificare.

Întâistătorul Banatului a fost întâmpinat de părintele consilier Timotei Anișorac de la Centrul eparhial și de părintele Ionuț-Ciprian Boșca, protopopul locului, de preotul paroh Ionuț Mania și de preoți din parohiile învecinate,

dar și de foarte mulți credincioși, împreună cu primarul Ioan Gheorghe Munteanu, veniți să participe la acest moment unic în istoria acestei comunității.

După oficierea slujbei de sfințire a apei și binecuvântarea crucilor, Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Ioan s-a adresat credincioșilor într-un frumos și înălțător cuvânt de suflet, prin care a mulțumit bunului Dumnezeu pentru binefacerile Sale revărsate asupra gliei românești și a pământului Banatului. De asemenea, a mulțumit domnului primar și Consiliului local pentru implicarea financiară consistentă în edificarea noului locaș de cult, dar și credincioșilor acestei parohii frumoase care au contribuit, la rândul lor, financiar și material la construcție, fiecare donație reprezentând o cărămidă la temelia noului locaș. Îndemnul de final al Chiriarhului nostru către preotul și credincioșii parohiei a fost acela de a nu slăbi ritmul construcției, pentru ca sărbătoarea

Sfintelor Paști de anul viitor să poată fi prăznuită în această biserică.

La sfârșit, Înaltpreasfințitul Părinte Ioan a sărutat cu evlavie crucile sfințite, îndemnându-i și pe credincioși să facă același lucru, pentru că peste câteva zile ele vor fi așezate pe turlele bisericii, la înălțimea de 26 de metri, de

unde vor străjui parohia Liebling. Din acel moment, aceste cruci vor fi sărutate doar de razele soarelui, la răsărit și apus și vor vesti, în același timp, celor ce vor intra în comună, că acolo este o casă a lui Dumnezeu, unde fiecare poate să intre, să se roage și să-i pomenească pe cei dragi.

VIZITĂ ARHIEREASCĂ LA PAROHIA TIMIȘOARA DACIA

În Duminica a cincea după Rusalii, Înaltpreasfințitul Părinte Ioan, Mitropolitul Banatului, a poposit în mijlocul credincioșilor Parohiei *Dacia* din Timișoara și a fost primit cu mare bucurie de către preoții slujitori și de mulțimea credincioșilor.

Chiriarhul a participat apoi la sfânta Liturghie, răspunsurile liturgice fiind date de corul parohial *Theofora Dacica Timisiensis*, dirijat de cântărețul bisericesc Cosmin Țepeș.

În cuvântul de învățătură, Părintele Mitropolit a subliniat, în dialog cu părinții protopopi dr. Ioan Bude și Zaharia Pereș, profesorul de religie George Nicoară și doctorandul în Teologie Vincetiu Bășa, câteva repere importante din Evanghelia zilei (Matei 8, 28-34), în care este consemnată minunea vindecării celor doi demonizați de la Gadara. În acest sens, Înaltpreasfințitul Părinte a făcut legătura cu Evanghelia duminicii trecute și a arătat că Domnul Iisus Hristos, după vindecarea sutașului din Capernaum, i-a dus pe Apostolii Săi într-o călătorie „în lumea iadului”, adică în cimitirul din Gadara, după o furtună pe mare în care somnul Mântuitorului s-a dovedit a fi o expresie a umanității Sale, iar potolirea furtunii *doar cu cuvântul*, puterea dumnezeirii Sale.

Tămăduiți de către Fiul lui Dumnezeu, cei doi au fost reasezați în starea de purificare spirituală a revederii lui Dumnezeu, părăsind lumea iadului în care îi duseseră demonii. Pornind de aici, Înaltpreasfinția Sa a făcut o legătură cu Taina Botezului prin care și copiii sunt scoși din umbra păcatului strămoșesc și așezați în lumina hainei celei noi a lui Hristos.

De asemenea, Părintele Mitropolit a făcut referire la credincioșii ce stau duminica în casele lor, fără Hristos, ca și cum ar locui în morminte. Glasul clopotelor ne cheamă la biserică, dar grijile materiale ale vieții ne împiedică să venim la întâlnirea cu *Izvorul vieții*.

La momentul îndătinat, foarte mulți credincioși, copii, tineri și vârstnici s-au împărtășit cu Trupul și Sângele Domnului nostru Iisus Hristos, așa după cum se întâmplă în fiecare duminică.

Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Ioan a adresat, în final, cuvinte de mulțumire preoților slujitori și credincioșilor pentru primirea deosebită și pentru susținerea cazurilor sociale din Eparhia Timișoarei.

Preotul paroh Zaharia Pereș și-a exprimat recunoștința pentru toată dragostea părintească arătată de Înaltpreasfinția Sa în susținerea acestei parohii, oferindu-i în dar un set de *Sfinte Vase*, spre a fi dăruite unei parohii nevoiașă din eparhie.

SLUJIRE ARHIEREASCĂ ȘI HIROTONIE DE PREOT, LA CATEDRALA MITROPOLITANĂ

În Duminica a VI-a după Rusalii și prima din Postul Adormirii Maicii Domnului, credincioșii timișoreni au venit în număr mare la Catedrala mitropolitană din Timișoara, bucurându-se de prezența Întâistătătorului Mitropoliei Banatului.

Înconjurat de un sobor de preoți și diaconi, Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Ioan a săvârșit Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, în cadrul căreia a hirotonit în treapta preoției, pe seama Catedralei mitropolitane, pe diaconul prof. dr. Alexandru-Dan Adam. Din soborul slujitor, pe lângă clericii catedralei, au făcut parte părintele dr. Ionel Popescu, vicar-eparhial, și părintele profesor și dirijor Vasile Bădescu, de la Parohia Timișoara – Viile Fabric.

La finalul slujbei, cu binecuvântarea Înaltpreasfinției Sale, noul hirotonit a rostit un cuvânt de învățătură, în cadrul căruia a vorbit despre sensul și responsabilitatea prieteniei, precum și despre cele două ipostaze (văzută și nevăzută), prin care Mântuitorul Hristos oferă o lecție de logică celor care au încercat să distorsioneze evenimentul minunii vindecării paralticului. Nu în ultimul rând, pornind de la faptul că, Însuși Fiul lui Dumnezeu a fost uimit de faptele credinței celor patru bărbați, a fost subliniată nevoia de a ne dăruia unul pe altul, fără a căuta pretexte.

Părintele Alexandru Adam a cântat de mic copil la strana bisericii, fiind angajat cântăreț bisericesc încă de la vârsta de 15 ani. Din dragoste față de muzica bisericească, părintele Alexandru a înregistrat Cd-uri de muzică bisericească încă din anul I de seminar și a cântat la numeroase hramuri ale bisericilor și mănăstirilor din cuprinsul Mitropoliei Banatului. A fondat și a

condus, pentru mai mulți ani, grupul de muzică bizantină „Theosis”.

În anul 2017 a fost hirotonit diacon pe seama Catedralei mitropolitane. Este absolvent al Seminarului Teologic Ortodox „Episcop Ioan Popasu” din Caransebeș, licențiat al Facultății de Sociologie și Psihologie și al Facultății de Litere, Istorie și Teologie, din cadrul Universității de Vest din Timișoara, absolvent de masterat în Teologie Sistematică și în Sociologia Instituțiilor Administrative.

În anul 2014, susține teza de doctorat, cu titlul „Conceptul de persoană la părintele Dumitru Stăniloae și relevanța acestuia în contemporaneitate” și devine primul doctor în Teologie al Facultății de la Arad.

Părintele dr. Alexandru-Dan Adam este profesor la Liceul Teologic Ortodox „Sfântul Ierarh Antim Ivireanul” din Timișoara și redactorul revistei „Învierea” a Arhiepiscopiei Timișoarei. În decursul vremii, a participat cu comunicări științifice la diverse Simpozioane Internaționale și Naționale, a publicat numeroase articole și studii de Teologie în revistele de specialitate din țară și de peste hotare.

HRAMUL MĂNĂSTIRII SĂRACA

La praznicul împărătesc al Schimbării la Față a Domnului, străvechea Mănăstire Săraca și-a sărbătorit hramul istoric. În această zi binecuvântată, peste o mie de credincioși din Banat și nu numai, însoțiți de zeci de preoți, s-au

îndreptat spre mănăstirea situată în micuțul sat Șemlacu Mic, protopopiatul Deta.

Bucuria praznicului a fost încununată de prezența în mijlocul obștii a Înaltpreasfințitului Părinte Ioan, Arhiepiscopul Timișoarei și

Mitropolitul Banatului, care a oficiat Sfânta Liturghie împreună cu preotul Ionel Popescu, vicar eparhial și clericii din administrația Centrului eparhial, a părinților protopopi din Timișoara și Deta, a părintelui arhim. Climent Vântu, starețul așezământului monahal, protos. Matei Buliga, starețul mănăstirii Dobrești și a altor monahi și monahii din cuprinsul eparhiei noastre. Au participat, de asemenea, reprezentanți ai autorităților locale și județene. Răspunsurile liturgice au fost date de grupul psaltic dirijat de părintele prof. dr. Ionuț-Alexandru Ardereanu.

În cadrul sfintei Liturghii au fost pomeniți viețuitorii și ctitorii mănăstirii trecuți la cele veșnice și au fost binecuvântate prinoasele și strugurii aduse de către credincioși.

Cuvântul de învățătură a fost rostit de Părintele Mitropolit Ioan care a subliniat că, pe Tabor, cei trei apostoli, Petru, Iacob și Ioan i-au văzut aieva pe cei doi profeți ai Legii Vechi, Moise și Ilie, bucuria ucenicilor Săi fiind exteriorizată de sfântul Petru, care, copleșit de minunea la care sunt copărtași, a exclamat: „Doamne, este bine să fim aici; dacă vrei, am să fac aici trei colibe: una pentru Tine, una pentru Moise și una pentru Ilie” (Matei 17,4).

La sfârșitul slujbei, Arhim. Climent Vântu, starețul mănăstirii Săraca, a mulțumit Chiriarhului Banatului pentru prezența la sfânta Liturghie și pentru cuvântul arhieresc ce a adus bucurie și mângâiere în inimile celor de față.

Mulțumirile părintelui stareț s-au îndreptat apoi către credincioșii veniți în număr mare să primească binecuvântarea și către donatorii, miluitorii și binefăcătorii acestei mănăstiri. În semn de ospitalitate și dragoste frățescă, fiecare pelerin a primit din partea mănăstirii un dar de alimente, întărindu-se astfel legătura duhovnicească dintre obștea monahală și poporul dreptcredincios.

SLUJBA PROHODULUI MAICII DOMNULUI, LA CATEDRALA MITROPOLITANĂ DIN TIMIȘOARA

Credincioșii timișoreni au participat, în ajunul sărbătorii Adormirii Maicii Domnului, la Slujba Vecerniei unită cu Litia, ofiată în Catedrala mitropolitană „Sfinții Trei Ierarhi” din Timișoara, de către Înaltpreasfințitul Părinte Ioan, Mitropolitul Banatului, împreună cu un sobor de preoți și diaconi, urmată de săvârșirea sfintei slujbe a Prohodului Preasfintei Nascaode Dumnezeu.

Potrivit rânduielii liturgice, Epitaful Adormirii Maicii Domnului a fost scos de către preoți în mijlocul bisericii, pentru a fi cinstit, cu evlavie, de toți cei prezenți. Spre finalul slujbei, soborul slujitor și credincioșii au cântat în jurul Sfântului Epitaf cele trei stări ale Prohodului, după care au

mers, cu toții, în procesiune, cu Sfântul Epitaf, în jurul Catedralei mitropolitane.

La final, Părintele Mitropolit Ioan a rostit un ziditor cuvânt de învățătură, ascultat cu evlavie

de către numeroșii credincioși prezenți în lăcașul de închinare.

În finalul slujbei, soborul de preoți și credincioși a ieșit în procesiune în jurul Catedralei, purtând în inimi chipul Maicii Domnului, iar apoi s-au

închinat cu smerenie Epitafului, care, așezat în mijlocul bisericii sub un baldachin împodobit cu flori, amintește de mormântul Fecioarei din Grădina Ghetsimani, locul unde Cerul și Pământul s-au întâlnit într-o taină de nespus.

HARAMUL MĂNĂSTIRII FÂRDEA

Sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului a adunat la Mănăstirea Fârdea, situată în apropierea lacului Surduc, sute de credincioși veniți să o cinstească cu evlavie pe Maica Domnului. Slujbele religioase dedicate acestui mare praznic au început miercuri seara, conform programului liturgic tradițional, fiind oficiate de preoți din diverse parohii și mănăstiri din județul Timiș, alături de protosinghelul Nectarie Arvai și ieromonahul Maxim Anton, duhovnicii mănăstirii.

Bucuria sutelor de pelerini prezenți la sărbătoarea hramului a fost încununată de prezența în mijlocul obștii a Preasfințitului Părinte Paisie Lugojanul, episcop-vicar al Arhiepiscopiei Timișoarei, care a oficiat Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie în altarul de vară al mănăstirii, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi din parohiile și mănăstirile învecinate.

Răspunsurile liturgice au fost oferite de grupul psaltic al studenților din A.S.C.O.R. Timișoara, care au venit, de asemenea, să contribuie la pregătirea hramului mănăstirii.

În cuvântul de învățătură, Preasfinția Sa a subliniat rolul esențial al Maicii Domnului în viața de rugăciune a fiecărui credincios, precum și puterea ei de mijlocire înaintea Fiului său, Domnul nostru Iisus Hristos.

După încheierea Sfintei Liturghii, pelerinii adunați din întreaga regiune a Banatului au primit cu bucurie caserole cu alimente, pregătite cu multă atenție și dragoste de către obștea monahală.

BUCURIE DUHOVNICESCĂ ÎN PAROHIA TIMIȘOARA CALEA ARADULUI

La praznicul Adormirea Maicii Domnului, Înaltpreasfințitul Părinte Ioan, Arhiepiscopul Timișoarei și Mitropolitul Banatului a săvârșit Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie în biserica parohiei Timișoara Calea Aradului, care și-a sărbătorit hramul. Înaltpreasfinția Sa a fost înconjurat de soborul preoților, din care au făcut parte arhim. Simeon Stana, exarhul mănăstirilor, părintele consilier Timotei Anișorac, preotul paroh Iosif Hânda, preoți invitați, precum și ceilalți preoți slujitori ai parohiei.

Slujirea Chiriariului în această biserică nou construită în cartierul de blocuri din Calea Aradului a marcat, totodată, aniversarea a 25 de ani de la

săvârșirea primei sfinte Liturghii pe locul unde a fost ridicată biserica parohială.

În cuvântul de învățătură, Înaltpreasfințitul Părinte Ioan a subliniat rolul central al Maicii Domnului în viața Bisericii și a credincioșilor și a insistat asupra rolului ei de mijlocitoare pentru noi în fața lui Dumnezeu. De asemenea, Chiriariul a explicat cum Hristos Domnul s-a smerit, acceptând să fie purtat pe brațele Maicii Sale.

„Hristos și-a mutat mama în Casa Tatălui Ceresc, nu apostolii, aceștia fiind doar martorii acestei minuni. Cum s-a cutremurat cerul, puterile îngerești, heruvimii și serafimii când au văzut-o pășind peste pragul Raiului pe cea care L-a purtat pe brațe și

la pieptul său pe Unul din Treime, pe Fiul Tatălui Ceresc, Hristos Domnul. Credeți că a îndrăznit vreun înger să se atingă cu aripa sa de Hristos în cer? Niciun înger, nicio putere cerească, nici sfinții cerului nu au îndrăznit să Îl atingă cu aripa lor pe Hristos Domnul.

Iată, pânțele și brațele Maicii Domnului s-au făcut Tronul lui Dumnezeu. A coborât Domnul de pe Tronul Slavei și vine și se așează pe un alt tron, de pământ. Hristos, ca Dumnezeu și om, nu s-a așezat pe un tron pe care a stat vreun rege sau împărat. El nu a venit să ia tronul niciunei rege, ci s-a mulțumit cu binecuvântatele și sfintele brațe ale Maicii Domnului.

Așa cum zic copiii cumiți când pleacă și se reîntâlnesc cu mama lor, nu zic „sărut obrazul” sau „sărut mintea”, ci „sărut mâna, maica mea”. Auziți ce salut binecuvântat s-a plămădit în graiul nostru românesc: „Sărut mâna, maica mea”, a precizat Părintele Mitropolit Ioan.

Părintele paroh Iosif Hânda și-a exprimat recunoștința față de Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Ioan pentru bucuria adusă clerului și credincioșilor Parohiei Timișoara-Calea Aradului prin această vizită pastorală, precum și pentru cuvântul de învățătură duhovnicească.

Biserica „Adormirea Maicii Domnului” din Parohia Timișoara – Calea Aradului a fost ridicată

între anii 1999 și 2002, prin eforturile și jertfelnicia enoriașilor, sub coordonarea părintelui paroh Iosif Hânda. Lăcașul de cult a fost construit cu binecuvântarea mitropolitului Nicolae al Banatului, conform proiectului realizat de arhitectul Grigorie Filimon și inginerul Emil Olteanu.

Târnosirea bisericii a fost săvârșită în anul 2002 de către Preasfințitul Lucian, Episcop vicar al Arhiepiscopiei Timișoarei, acum Episcop al Caransebeșului.

Lucrările de pictură au fost începute în anul 2005 de către pictorul Mădălina Arhirii și finalizate în 2010 de către pictorul Ludovic Sosnac. În același an, slujba de binecuvântare a picturii a fost oficiată de Preasfințitul Paisie Lugojanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Timișoarei.

LITURGHIE ARHIEREASCĂ ȘI SFINȚIRE DE CLOPOT LA PAROHIA CHECEA-ROMÂNĂ

În Duminica a VIII-a după Rusalii, Înaltpreasfințitul Părinte Ioan, Arhiepiscopul Timișoarei și Mitropolitul Banatului, împreună cu Preasfințitul Părinte Paisie Lugojanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei

Timișoarei, au poposit în mijlocul credincioșilor din Parohia Checea-Română, Protopopiatul Timișoara I.

La sfânta și Dumnezeiasca Liturghie săvârșită de către Preasfințitul Părinte Episcop-vicar Paisie Lugojanul în biserica parohială „Pogorârea Sfântului Duh”, au slujit preoții Cristian Pavel, consilier social, protopopii Zaharia Pereș de la protopopiatul Timișoara I și Marius Podereu, protopopiatul Sânnicolau Mare, preotul paroh Gheorghe Cucu și alți preoți și diaconi invitați.

Răspunsurile liturgice au fost date grupul psaltic condus de către arhid. dr. Ion-Alexandru Ardereanu. La momentul îndătinat, mulți credincioși, tineri și copii s-au împărtășit cu Trupul și Sângele Domnului Iisus Hristos.

Cuvântul de învățătură a fost rostit de către Înaltpreasfințitul Părinte Ioan. Înaltpreasfinția Sa a care a tâlcuit evanghelia duminicală a duminicii despre Înmulțirea pâinilor și a peștilor (Matei 14, 14-22).

„Hristos nu a înmulțit pâinile din nimic, ci le-a înmulțit din pâine. La sfânta Liturghie, din prescură, prin harul Duhului Sfânt, se face Trupul lui Hristos. Nu din nimic. Noi nu vă împărtășim cu amăgiri, ci cu Trupul lui Hristos, făcut din prescurata, iubită mamă creștină.

Nu din nimic se face Sfânta Liturghie, precum nici din nimic nu s-a întrupat Hristos, ci Domnul s-a întrupat din Fecioara Maria. Nu a apărut din neant, ci din Fecioara Maria. Aceasta este Taina Bisericii noastre și a Sfintei Liturghii. Taina Prescurii este Sfânta noastră Liturghie.

Cine sunt pruncii? Ei sunt prescurile vie pe care mamele binecuvântate le aduc înaintea lui Hristos și din această prescură vie, Hristos, prin harul iubirii Sale, vrea să ne facă, pe fiecare dintre noi, fii ai lui Dumnezeu.

Mare este taina și minunea aceasta a înmulțirii pâinilor; din pâine s-a făcut pâine. Ce fericiți au fost acei oameni care au mâncat și s-au săturat din pâine și din pește.

Dar, oare, taina de astăzi, minunea de astăzi, nu cumva este mai mare decât minunea înmulțirii pâinilor?

Aici, la Sfântul Altar, v-ați împărtășit din Trupul lui Hristos, nu cu pâine, ci cu Trupul lui Hristos. Toată săptămâna ne hrănim cu pâine înmulțită de Dumnezeu, însă duminica Domnul ne hrănește cu Sine. Și va face acest lucru până când nu se va stinge candela și rugăciunea din biserica aceasta; până atunci, Hristos va înmulți bobul de grâu și pâinea”, a precizat Înaltpreasfinția Sa.

Un moment de mare însemnătate a fost sfințirea noului clopot al bisericii, cu o greutate de 800 de kilograme, rod al osteneții tăcute a credincioșilor. Această trudă, ascunsă și binecuvântată, va da glas clopotului, chemând sufletele la rugăciune, adunând în sunetul său întreaga comunitate, sub acoperământul harului. Fiecare bătaie a clopotului va fi ecoul rugăciunii lor, răsunând în ceruri.

La final, preotul paroh Gheorghe Cucu a mulțumit celor doi ierarhi pentru prezența și dragostea arătată acestei comunități din Checea, preoților prezenți, maicilor de la Centrul eparhial pentru sprijinul acordat Așezământului pentru persoane vârstnice, atât în plan social, cât și în plan medical, dar și credincioșilor comunității, care sunt alături de preotul lor paroh.

PRINOS DE CINSTIRE PĂRINTELUI PROTOPOP EMERIT IOAN BUDE, LA ANIVERSAREA A 7 DECENII DE VIAȚĂ

Joi, 22 august 2024, la Parohia Timișoara Zona Dacia a avut loc lansarea volumului „In Honorem preot lect. univ. dr. Ioan Bude – la 7 decenii de viață: un protopop cărturar, un dascăl de vocație, un ctitor și un slujitor vrednic al Bisericii bănățene”, eveniment coordonat de preotul Florin-Ionuț Filip și profesorul de religie George-Antoni Nicoară.

Întâlnirea a beneficiat de participarea a numeroși preoți, profesori universitari, teologi și laici, scriitori, istorici, poeți, artiști, medici și credincioși. Momentele artistice au fost susținute de corul parohial „Theofora Dacica Timisiensis”, dirijat de preotul Florin-Ionuț Filip și de corala „Epifania” a Protopopiatelor Timișoara I și II, dirijată de profesorul Florin-Nicolae Șincari.

Cuvântul de deschidere a fost rostit de protopopul Zaharia Pereș, preotul paroh al comunității din parohia Dacia și de preotul Florin-Ionuț Filip, care au

prezentat pe scurt evenimentul parohial. Pe fundalul muzical asigurat de coriștii parohiilor Zona Dacia și Timișoara Iosefin, au fost evocate crâmpoșele din viața și activitatea părintelui protopop Ioan Bude.

Prezentarea volumului „In Honorem preot lect. univ. dr. Ioan Bude – la 7 decenii de viață” a fost realizată de preotul dr. Ionel Popescu, vicar eparhial, delegatul Înaltpreasfințitului Părinte Ioan, Mitropolitul Banatului.

„Pentru că părintele sărbătorit și subsemnatul am predat ani de zile Noul Testament, am să încep cu un text scris în urmă cu 2.000 de ani de Sfântul Apostol Pavel și adresat tânărului său ucenic Timotei, pe care l-a așezat episcop în Efes, una dintre cele mai vestite cetăți ale Asiei Mici.

<<Preoții, care își țin bine dregătoria, să se învrednicească de îndoită cinste, mai ales cei care se ostenesc cu cuvântul și cu învățătura.>> (I Timotei 5,17).

Îndoită cinste aducem, potrivit cuvântului Apostolului Pavel, Părintelui Profesor doctor Ioan Bude, ostenitor cu „cuvântul și învățătura”, vreme de patru decenii și jumătate în ogorul Domnului. Preacucernicia Sa a desfășurat o activitate pastorală exemplară și a condus protopopiatul Timișoarei, cândva de mărimea unei eparhii. Sunt eparhii, astăzi, în țara noastră și în diaspora din Europa de Vest și din Statele Unite care nu au atâtea parohii câte a condus părintele protopop Ioan Bude. Sunt onorat ca, în calitate de delegat al Părintelui Mitropolit Ioan, să fiu aici împreună cu dumneavoastră și să spun câteva cuvinte despre acest volum omagial, foarte bine lucrat, gândit și structurat.

Cuvântul de început al cărții, „Un vrednic truditor în ogorul Domnului”, aparține Înaltpreasfințitului Părinte Ioan, Arhiepiscopul Timișoarei și Mitropolitul Banatului și face referire la slujirea binecuvântată de aproape o jumătate de secol a părintelui Ioan Bude în Biserica noastră dreptmăritoare.

„Un tânăr fiu al satului Vermeș, Caraș-Severin, a plecat din satul natal pe drumul Crucii, nu pe drumul plăcerii, nu pe drumul școlii, ci pe drumul Crucii, scrie Înaltpreasfinția Sa. Din fragedă pruncie, părinții truditori ai gliei strămoșești au semănat și bob de grâu în țarină și cuvântul lui Dumnezeu în ogorul inimii fiului lor, Ioan. Aceste cuvinte, semănate de părinții săi, au rodit nu spice de grâu, ci o cruce, Crucea lui Hristos, pe care a purtat-o în Biserica Ortodoxă toată viața”.

Lucrarea este structurată în trei părți: Bio-bibliografie, Evocări și cuvinte omagiale, Studii și articole. Autorii vorbesc despre viața și periplusul teologic al părintelui Ioan Bude, un vrednic truditor al Bisericii și un cercetător iscusit al Sfintei Scripturi, ctitorul bisericii din parohia Dacia, autor a 27 de cărți și a zeci de studii, articole și recenzii.

Lucrarea „In Honorem preot lect. univ. dr. Ioan Bude – la 7 decenii de viață: un protopop cărturar, un dascăl de vocație, un ctitor și un slujitor vrednic al Bisericii bănățene” apare cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Ioan, Arhiepiscopul Timișoarei și Mitropolitul Banatului, la editura ArtPress din Timișoara, 2024, în condiții grafice de excepție, și însumează aproximativ 350 de pagini, inclusiv imagini din viața sărbătoritului și a familiei sale.

Părintele Ioan Bude s-a făcut cunoscut și prin darul de a deschide inimile credincioșilor către

adâncul tainic al Cuvântului, prin cursul biblic pe care îl ține neîncetat la biserică, de peste 20 de ani. În această lucrare duhovnicească, cuvântul lui Dumnezeu se arată ca o temelie vie, modelând sufletele care caută să pătrundă în înțelesurile tainice ale Sfintei Scripturi.

După această prezentare, Corul „Theofora Dacica Timisiensis” a interpretat Imnul corului, armonizat de preotul Nicolae Belean, pe versurile părintelui protopop Ioan Bude și „Ce bine e când frații”, armonizare de preotul Nicolae Belean.

Arhimandritul Simeon Stana, exarhul mănăstirilor, a punctat în fața celor prezenți un șir de gânduri familiale și duhovnicești și a subliniat înfăptuirile pe care părintele Ioan Bude le-a strâns cu grijă de-a lungul vieții sale. În aceste momente de suflet, părintele a împletit trăirea cotidiană cu cea teologică, lăsând urme adânci atât în inimile celor pe care i-a slujit, cât și în propria lui căutare de Dumnezeu.

Apoi, Corala „Epifania”, dirijată de profesorul Florin Nicolae Șincari, a interpretat „Pe Tine Te lăudăm” de Gheorghe Cucu și „Să se umple gurile noastre” de Ion Vidu.

Finalul acestei emoționante manifestări a fost așezat, cu blândețe, în mâinile părintelui sărbătorit care, cu smerenie, cu emoție greu de stăpânit și cu inima încărcată de recunoștință, a mulțumit organizatorilor acestei seri binecuvântate, familiei și tuturor celor prezenți.

Momentul a fost o fereastră deschisă spre viața unui suflet însetat de adevăr și de Dumnezeu, într-o lume care își caută neîncetat reperele în cerurile nevăzute.

Icoanele și florile dăruite părintelui Dr. Ioan Bude au fost mai mult decât gesturi de prețuire; ele au fost semne ale dragostei pentru cel care, în chip de preot, tată, bunic

și părinte duhovnicesc, a păstorit, cu răbdare, înțelepciune și iubire atâtea suflete din parohie și a format multe generații de slujitori ai altarelor.

SFINȚIRE DE PICTURĂ ȘI DE LUCRĂRI EXTERIOARE LA BISERICA PAROHIEI BÂRNA

La 25 august 2024, în Duminica a noua după Rusalii, Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Ioan al Banatului a sfințit pictura bisericii cu hramul „Adormirea Maicii Domnului” din parohia Bârna, Protopopiatul Făget.

Înaltpreasfinția Sa fost întâmpinat de un sobor de 16 preoți, în frunte cu părinții consilieri Marius Sfercoci și Timotei Anișorac de la Centrul Eparhial, de protopopii Dorin Covaci de la Făget și Ionuț Furdean de la Lugoj, protopopii emeriti Bujor Păcurar și Doru Milostean, primarul Dumitru Pecora și de un număr impresionant de credincioși îmbrăcați în haine de sărbătoare.

După ce a binecuvântat cu Sfântul și Marele Mir și cu apă sfințită pictura bisericii, făcută de pictorul Adrian Olteanu, a avut loc o procesiune în jurul lăcașului de cult și au fost binecuvântate lucrările exterioare de restaurare, realizate recent. Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit s-a adresat apoi preoților și credincioșilor, cărora le-a vorbit despre minunea umblării pe mare a Mântuitorului Iisus Hristos. „Întindeți o mână de ajutor – așa cum

a făcut și Domnul nostru Iisus Hristos – tuturor celor aflați în neazuri, durere sau nevoi. Dar întindeți o mână și către cei care au bogățiile lumii acesteia, dar nu Îl au pe Dumnezeu. Ei sunt cei mai săraci oameni”, a precizat Chiriarhul bănățean.

În finalul alocuțiunii, Părintele Mitropolit a apreciat efortul depus de preotul paroh, credincioșii parohiei și de autoritățile locale pentru înfrumusețarea bisericii. Preotul paroh Miron Zepa a fost distins cu Crucea Sfântul Iosif cel Nou de la Partoș pentru activitatea depusă la parohia Bârna, precum și la celelalte biserici unde a slujit.

HRAMUL MĂNĂSTIRII TIMIȘENI-ȘAG

În fiecare an, când lumina praznicului Sfântului Prooroc Ioan Botezătorul coboară peste sufletele credincioșilor, drumul spre Mănăstirea Timișeni devine cărare de rugăciune. Așa a fost și acum, când sute de pelerini din întregul ținut al Arhiepiscopiei Timișoarei au simțit chemarea tainică a Înaintemergătorului și s-au îndreptat spre acest loc binecuvântat, aflat aproape de localitatea Șag.

Praznicul a fost binecuvântat de prezența Înaltpreasfințitului Părinte Ioan, Arhiepiscopul Timișoarei și Mitropolitul Banatului, care a săvârșit

Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie în foisorul de vară, sub bolta cerului înalt. Împreună cu Chiriarhul, în rugăciune și slujire, s-au aflat arhimandritul Simeon Stana, exarhul mănăstirilor, ieromonahi, preoți consilieri de la Centrul eparhial și catedrala mitropolitană, precum și preoți veniți din toate colțurile eparhiei.

În cadrul predicii susținute, Înaltpreasfințitul Părinte Ioan a subliniat exemplul oferit de Sfântul Prooroc Ioan Botezătorul, a cărui viață a fost dedicată în totalitate propovăduirii Cuvântului lui Dumnezeu

și vestirii Împărăției Cerurilor. Totodată, a evidențiat că tăierea capului Sfântului Ioan Botezătorul a marcat un moment decisiv în istorie, eclipsând complet ziua de naștere a regelui Irod. De atunci, nu se mai pomenește despre aniversarea regelui tiran, ci doar despre sacrificiul Sfântului Ioan, care, prin vărsarea sângelui său, a sfințit această zi și a deschis calea tuturor martirilor pentru Hristos.

Înaltpreasfinția Sa a subliniat importanța spirituală a momentului, mulțumindu-i lui Dumnezeu pentru binecuvântarea de a ajunge la această sărbătoare. El a reamintit credincioșilor cuvintele lui Hristos, Care l-a numit pe Sfântul Ioan Botezătorul „cel mai mare bărbat născut din femeie”. Chiriarul Banatului a evidențiat unicitatea Sfântului Ioan, subliniind că nu a mai existat și nu va mai exista vreodată un alt bărbat ca el.

De asemenea, Înaltpreasfințitul Părinte Ioan a amintit profețiile Vechiului Testament, care au prevestit venirea în lume a lui Mesia, Fiul lui Dumnezeu, cu mai bine de 1.000 de ani înainte de nașterea sa. În același mod, a spus el, nașterea Sfântului Ioan Botezătorul a fost vestită cu 500 de ani înainte, printr-unul dintre profeții Vechiului Testament. „Iată cum Dumnezeu a rânduit ca și el să fie vestit cu mai bine de 500 de ani înainte de a se naște”, a adăugat Înaltpreasfințitul Părinte Ioan.

La finalul Sfintei Liturghii, toți pelerinii au primit daruri de alimente din partea obștii monahale

conduse de stravrfora Casiana Șimon, starea mănăstirii.

Programul religios închinat ocrotitorului sfântului așezământ a debutat în ajunul sărbătorii, miercuri, 28 august, când a fost săvârșită Vecernia cu Litie, Taina sfântului Maslu și sfânta Liturghie.

Mănăstirea de maici de la Șag, județul Timiș, a fost fondată în 1944 de mitropoliții Vasile Lazarescu și Nicolae Corneanu. Închisă de regimul comunist în 1959 și transformată în locuințe pentru muncitori forestieri, mănăstirea a fost redeschisă în 1968, datorită eforturilor mitropolitului Nicolae Corneanu. Sub păstoria sa, mănăstirea a cunoscut o dezvoltare semnificativă, devenind un important loc de pelerinaj, situat la doar 15 km de Timișoara. Din 2002, au avut loc ample lucrări de construcție și modernizare, care au extins și renovat întregul complex monahal, pentru a răspunde numărului tot mai mare de pelerini.

VIZITA CORALEI „DOINA BANATULUI” LA FRAȚII ROMÂNI DIN GERMANIA

Cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Ioan, Mitropolitul Banatului, corul mixt „Doina Banatului” al parohiei Timișoara Iosefin, însoțit de preoții Ionel Popescu și Cristian Păiș, a efectuat o vizită frățească în Mitropolia Germaniei, Europei Centrale și de Nord, arhipăstorită de către Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop și Mitropolit Serafim Joantă.

Mai întâi, coriștii timișoreni, dirijați de profesorul Florin- Nicolae Șincari, au dat răspunsurile la sfânta Liturghie, oficiată de Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Serafim în Catedrala mitropolitană din Nürnberg, liturghie la care au slujit preoții oaspeți, părintele consilier eparhial Ioan Popoiu, preotul

paroh Teofil Herineanu, arhidiaconul Dumitru Dura și alți părinți slujitori.

Cu binecuvântarea Părintelui Mitropolit Serafim, cuvântul de învățătură despre sărbătoarea Tăierea capului sfântului Ioan Botezătorul a fost rostit de către preotul Ionel Popescu. În momentul împărtășirii credincioșilor și la finalul sfintei Liturghii, coriștii bănățeni au interpretat mai multe cântări bisericești, spre bucuria enoriașilor prezenți.

La finalul sfintei Liturghii, Înaltpreasfinția Sa a mulțumit bunului Dumnezeu pentru momentele de aleasă bucurie duhovnicească trăite și Părintelui Mitropolit Ioan al Banatului, care a slujit, în trecut, la Nürnberg.

Mulțumirile Înaltului ierarh s-au îndreptat și către corala timișoreană, pe care a felicitat-o pentru prestația de excepție și pentru cei 93 de ani de neîntreruptă activitate muzicală-bisericească. Chiriarhul a oferit apoi preotului paroh și coralei un album cu Catedrala mitropolitană din Nürnberg.

Părinții slujitori de la Timișoara au mulțumit, la rândul lor, Înaltpreasfinției Sale pentru primirea deosebită și pentru dragostea părintească arătată tuturor și i-au oferit o icoană cu sfântul Ierarh Iosif cel Nou de la Partoș, ocrotitorul Banatului, față de care Părintele Mitropolit Serafim are o evlavie aparte.

Vizita s-a încheiat cu o agapă de post oferită de Înaltpreasfințitul Părinte Serafim în incinta Reședinței mitropolitane.

În după amiaza aceleiași zile de sărbătoare, coriștii bănățeni, însoțiți de parintele consilier Ioan Popoiu, au efectuat un tur ghidat al orașului Nürnberg, prilej potrivit de a cunoaște istoria, viața bisericească, culturală și lăcașurile de cult ale acestui frumos oraș. Cu acordul responsabililor catedralei evanghelice sfântul Laurențiu (Lorenzkirche), corul nostru a susținut un miniconcert în această impunătoare biserică, apreciat de numeroșii turiști prezenți.

Periplul coralei bănățene a continuat cu vizitarea orașului Würzburg, unde ghidajul a fost asigurat de dr. Roland Siegmund, originar din România. Oraș universitar, cu aproximativ 34.000 de studenți și 130.000 de locuitori, Würzburgul este cunoscut îndeosebi datorită descoperirilor medicale făcute, dar și pentru vechile și numeroasele biserici existente, precum sfântul Kilian sau capela sfintei Maria. Ca și la Nürnberg, coriștii timișoreni s-au bucurat de binevoitoare primire și au primit aprobarea de a interpreta câteva cântări bisericești în străvechile lăcașuri de cult din Würzburg, aplaudate de vizitatori. Și acesta a fost un prilej nimerit de a face cunoscut tezaurul muzical și spiritual al Bisericii noastre.

La invitația preotului paroh Daniel-Nicolae Pinte, preoții și membrii corului timișorean au poposit și în parohia „Sfânta Cuvioasă Paraschiva” din Uffenheim (oraș care sărbătorește 675 de ani de la prima atestare documentară) și Bad Windsheim. Astfel, în duminica a 10-a după Rusalii, preoți, coriști și credincioși deopotrivă, veniți și din localitățile limitrofe și îmbrăcați în straie tradiționale, am slujit, am cântat și ne-am rugat

împreună la Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, în cadrul căreia am trăit, cu toții, momente de mare bucurie și adâncă emoție. Emoțiile au fost foarte mari, pentru că biserica în care ne-am rugat a fost cumpărată din banii preotului paroh, cu contribuția Mitropoliei Germaniei și a enoriașilor. Cuvântul de învățătură a fost rostit de preotul Ionel Popescu, iar corul a susținut, ca și la Nürnberg, un concert cu cântări bisericești și patriotice care i-au impresionat, până la lacrimi, pe frații noștri români stabiliți pe acele locuri. Din partea parohiei și a coralei noastre, am oferit gazdelor, care ne-au primit cu multă căldură sufletească, o icoană a sfântului Iosif cel Nou de la Partoș și mai multe cărți tipărite la Timișoara, în ultimii ani.

Așa cum se obișnuiește în diaspora românească, după sfânta Liturghie am luat parte toți la o agapă frățească în curtea bisericii, oferită de comunitatea credincioșilor și de parohie. După amiaza zilei de duminică a fost rezervată pentru o scurtă vizită în Rothenburg, unul din cele mai importante și frumoase orașe ale Germaniei, vizitat de turiști din întreaga lume. Și aici coriștii timișoreni au impresionat prin deosebita interpretare a cântărilor noastre bisericești.

Vizita membrilor corului mixt „Doina Banatului” și a preoților slujitori de la parohia Timișoara Iosefin la Reședința și Catedrala mitropolitană din Nürnberg și la parohia din Uffenheim a fost, așadar, un prilej binecuvântat de a sluji și de a ne ruga împreună cu frații români din Mitropolia Germaniei, de a da, „mână cu mână, cei cu inima română”, de a vedea cât de frumos își păstrează credința și identitatea ortodoxă românească în bisericile pe care și le-au construit, le-au amenajat sau le-au cumpărat, nu cu puțini bani. De asemenea, cu toții am avut posibilitatea de a ne familiariza cu istoria, cultura, spiritualitatea și viața bisericească a germanilor aparținători Bisericii Catolice și Evanghelice.

ȘCOALĂ DE VARĂ LA SÂNMIIHAIU ROMÂN PROTOPOPIATUL TIMIȘOARA I

În primele zile din luna iulie, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Ioan, Mitropolitul Banatului în Parohia Sânmihaiu Român din cadrul Protopopiatului Ortodox Român Timișoara I a avut loc un eveniment cultural recreativ pentru copii, intitulat: „Școala de vară – Hristos în mijlocul nostru”, a patra ediție. Organizatorii acestei acțiuni culturale au fost: Protopopiatul Timișoara I și Parohia Sânmihaiu Român, în colaborare cu Primăria Sânmihaiu Român, care a avut evenimentul pe agenda culturală locală și parohiile din jur, Utvin, Sânmihaiu German și Dinaș.

Manifestarea a fost deschisă cu un moment de rugăciune în biserica parohială cu hramul Sf. Mare Mucenic Gheorghe din Sânmihaiu Român și într-un cadru festiv moderat de preotul Dan Gârjoabă de la această parohie și de preotul Zaharia Pereș, protopopul Protopopiatului Timișoara I, care a transmis binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Ioan, Mitropolitul Banatului, toate gândurile de bine din partea Preasfințitului Părinte Paisie Lugojanul episcopul vicar eparhial și a vorbit despre bucuria întâlnirilor dintre copii într-un cadru spiritual unde se pot învăța lucruri noi și se pot împărtăși experiențele trăite în anul școlar ce abia s-a încheiat.

Totodată părintele protopop le-a recomandat tinerilor prezenți să citească câteva capitole din Sfânta Scriptură și cel puțin o carte din literatura universală în vacanța de vară și în acest sens le-a sugerat două titluri: *Cavalerul de Duminică* de Olga Pitray și *Îngerul din Mahala* de Grace Livingston Hill. Aceste cărți arată valoarea recunoștinței, a

iubirii dezinteresate și a prieteniei adevărate, iar cine le va citi cu siguranță va avea ce povesti când se vor întoarce la școală.

Totodată, evenimentul s-a bucurat cu o seară înainte și de un periplu literar prilejuit de împlinirea a 250 de ani de la ridicarea bisericii parohiale, la care au participat: pr. Ioan Brânzei, fiu al satului, pr. Toma Albai, pr. Sașa Iașin și scriitorii Silvia C. Negru, Daniel Luca, Veronica Balaj, Liubița Raichici, Nicolae Toma, Florica Munteanu Cuc, Aura Lușescu, Ioana Rus și Lidia Pervu. Au expus lucrări de pictură prof. Mihaela Florescu și Dan Gârjoabă.

Precizăm că tabăra de vară s-a deschis în prezența directorului adjunct al Școlii Gimnaziale cu clasele I-VIII din Sânmihaiu Român, prof. Nicoleta Drulă și a primarului localității Viorel Mărcuți care a ținut să-și exprime mulțumirea pentru faptul că o astfel de acțiune organizată de Biserica Ortodoxă Română se derulează în comuna pe care o administrează și s-a arătat dispus să susțină pe mai departe toate proiectele educaționale ale parohiei, întrucât are o bună colaborare cu preoții și profesorii din această localitate.

Menționăm că manifestarea culturală s-a bucurat și de participarea unor reprezentanți de seamă din cadrul Asociației Publiciștilor Presei Rurale din Banat, respectiv prof. Ioan Traia, președintele asociației, domnul Gheorghe Blejușcă de la Săcălaz și preoții Vasile Suciu de la parohia Giarmata Vii și Valentin Bugariu de la parohia Birda, care au evidențiat importanța presei rurale și au arătat că înțelepciunea și educația trec peste toate celelalte bunuri ce le poate dobândi un om de-a lungul anilor. În acest context a fost lansat numărul 67 al revistei parohiale „Anghelos”, periodic cultural și spiritual coordonat de pr. Dan D. Gârjoabă.

La această școală de vară au participat 35 de copii din parohiile Sânmihaiu Român, Sânmihaiu German, Utvin și Dinaș. Atmosfera de vacanță și-a făcut simțită prezența și prin atelierele de artă și pictură pe sticlă coordonate de prof. Suzana Hlușcu și prof. Mariana Manea, precum și prin work-shopul de apicultură și arta șoimăritului susținut de tânărul Damian Iașin.

Menționăm că la fel de bine primit a fost și *Sfântul Voievod Ștefan cel Mare* prezentat în lecția de Religie susținută de prof. Adina Albai de la parohia Sânmihaiu German.

Nu a lipsit și partea catehetică, susținută de prof. Marilena Adorian și de preotul Marius Rumega de la parohia Cerneteaz, care a vorbit *Despre curaj* și a adus în atenția copiilor jocuri cu puzzle în imagini din Vechiul și Noul Testament.

La finalul acestor zile recreative încheiate pe acorduri muzicale susținute de prof. Florica Munteanu Cuc, preoții Dan Dumitru Gârjoabă și Pompiliu Rediș au oferit diplome de participare tuturor celor prezenți și au mulțumit Înaltpreasfințitului Părinte Ioan, Mitropolitul Banatului și Preasfințitului Părinte Paisie Lugojanul, episcopul vicar al Eparhiei Timișoarei, pentru dragostea și susținerea arătată.

EXAMENE DE FINALIZARE STUDII LA FACULTATEA DE TEOLOGIE DIN TIMIȘOARA

În zilele de 8 și 10 iulie, la Facultatea de Teologie din Timișoara au avut loc probele de licență (proba scrisă și proba orală) pentru o nouă promoție de absolvenți ai acestei instituții. Proba scrisă a constat dintr-un subiect de la disciplina Teologie Dogmatică, iar proba orală din susținerea lucrării de licență.

Comisia de examinare formată din părinți și domni profesori a fost prezidată de părintele conf. dr. Constantin Jinga. În urma promovării celor două probe toți participanții au fost declarați admiși. Imediat după proba orală, în capela facultății s-a săvârșit o slujbă de Te – Deum, de către părintele lect. dr. Rafael Povîrnaru, în cadrul căreia s-au înălțat rugăciuni de mulțumire către Bunul Dumnezeu pentru binefacerile dăruite profesorilor, ostenitorilor, absolvenților și studenților acestei facultăți.

Părintele conf. dr. Constantin Jinga a adresat în numele instituției un cuvânt de mulțumire studenților, sfătuindu-i să-și continue studiile teologice și să mărturisească prin viața lor pe Hristos Domnul.

În ziua de 9 iulie absolvenții ciclului de master intitulat „Teologie ortodoxă și misiune creștină” au susținut în fața comisiei profesorale examenul de finalizare de studii. Acesta a constat din prezentarea lucrării de disertație scrise sub coordonarea unui cadru didactic. Toți candidații prezenți au fost declarați admiși.

În prima săptămână din septembrie se va desfășura cea de-a doua sesiune de licență și de disertație pentru promoția 2024 și pentru studenții altor promoții.

TABĂRA NAȚIONALĂ DE TINERET „TRADIȚIE ȘI NOUȚATE”, EDIȚIA A VI-A

Cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Arhiepiscop și Mitropolit Ioan al Banatului, a debutat în data de 1 iulie a.c. cea de-a șasea ediție a taberei naționale de tineret „Tradiție și Nouțate” din cadrul programului național de tabere al Patriarhiei Române.

Conform conceptului transmis de către sectorul teologic educațional al Patriarhiei Române, tinerii au ajuns la Pensiunea Popasul Căprioarei, unde

au fost întâmpinați de către Lazăr Stancovici și Roxana Posta, profesori de religie din cadrul ISJ Timiș, ajutați de tinerii voluntari studenți teologi timișoreni, coordonați de către Patrick-Eugen Purcar, student în anul II la Facultatea de Teologie din Timișoara. După cazare și servirea mesei, tinerii participanți ai eparhiilor din țară care au ajuns în Mitropolia Banatului s-au bucurat împreună la întâlnirea de cunoaștere, în cadrul căreia s-au

desfășurat activități interactive de cunoaștere, de energizare și de team building susținute de către profesorii noștri, Lazăr și Roxana.

După servirea cinei, s-a desfășurat prima activitate propriu-zisă și anume atelierul de antropologie „Românii de lângă noi. Istorii, memorii, credințe”, susținut, la inițiativa Înaltpreasfințitului Părinte Mitropolit, de către Prof. univ. dr. Otilia Hedeșan, de la Facultatea de Litere, Istorie și Teologie. Acest atelier a fost coordonat de către părintele lect. univ. dr. Cosmin Panțuru, ajutat de preot drd. Florin Băran de la parohia Șag, responsabil cu cateheza parohială în cadrul Protopopiatului Timișoara I. În acest context, fiecare participant a prezentat pe scurt elemente specifice eparhiei din care provine, iar pentru a se evita furnizarea unor informații irelevante, a fost organizat acest atelier, susținut de către distinsa doamnă Otilia Hedeșan, profesor de Civilizație românească la Universitatea de Vest din Timișoara, coordonatoarea centrului de studii RHeA (*Research Center for Heritage and Cultural Anthropology*), domeniile sale de interes în cercetarea etnologică fiind mitologia românească în

ipostazele sale actuale, viața comunităților istorice românești din afara granițelor, istoria etnologiei românești în perioada comunistă și postcomunistă.

De asemenea, cercetările de teren în Banat, în Serbia (Banat, Timoc, Valea Moravei), Ungaria, Croația, Ucraina (Transcarpatia, Ucraina) Moldova și Bulgaria, realizate de către distinsul cercetător bănățean au adus, încă din prima zi a taberei, plus valoare programului taberei Mitropoliei Banatului, iar tinerii au apreciat prelegerea și dialogul generat de această întâlnire cu antropologia culturală din regiunea de Vest a țării noastre.

COPII DIN PAROHIA TORACU MARE (VOJVODINA, SERBIA) ÎN EXCURSIE LA TIMIȘOARA

Sâmbătă 6 iulie a.c., un grup entuziast de copii din Toracu Mare (Vojvodina, Serbia) a avut ocazia să exploreze orașul Timișoara, într-o excursie educativă și captivantă organizată de către dna. dr. Marcela Iacob și dl. prof. Filip Baloș. Cei doi organizatori sunt enoriași profund implicați în viața Parohiei Ortodoxe Române din Toracu Mare, drept pentru care grupul a fost însoțit și de către preotul paroh Kristijan Popi.

Cum cu puțin timp în urmă, mai precis în 16 iunie a.c., pr. conf. univ. dr. Constantin Jinga a slujit Sf. Liturghie împreună cu pr. Kristijan Popi, în biserica cu hramul Sf. Mare Mucenic Gheorghe din Toracu Mare, unde a susținut și o cateheză, această excursie a fost un bun prilej și pentru o revedere plină de bucurie și pentru continuarea legăturilor de prietenie duhovnicească.

Primul popas important al vizitei lor a fost la Catedrala Mitropolitană, un simbol al orașului Timișoara și un punct de reper arhitectural și spiritual. Aici, copiii au fost călăuziți de către pr. conf. univ. dr. Constantin Jinga și de către părintele diacon Lucian-Teodor Turcuș, care au evidențiat pe înțelesul copiilor arhitectura spațiului liturgic, le-au vorbit despre istoria bogată a Catedralei și despre semnificația ei în viața religioasă și culturală a orașului. Părintele le-a prezentat și câteva icoane. Astfel, copiii au aflat lucruri interesante despre rolul artei religioase în transmiterea poveștelor biblice și a învățăturilor creștine. De asemenea, ei s-au închinat

la sfintele moaște ale Sfântului Iosif cel Nou de la Partoș, despre viața și lucrările căruia preotul Kristijan Popi le-a împărțit câteva cuvinte de folos.

Apoi, copiii s-au îndreptat către centrul Timișoarei, pentru a participa la o serie de jocuri educative de tipul „vânătoare de comori”, coordonate de către dna. Florina Jinga. Activitatea, organizată în Piața Sfântul Gheorghe și în Piața Unirii, a fost concepută astfel încât să îmbine voia bună și recreativitatea, cu educația. Înarmați cu mici hărți și indicii, copiii s-au împărțit în echipe și au pornit în căutarea „comorilor” ascunse. Fiecare indiciu dezvăluia informații interesante despre clădirile istorice și monumentele din piețe. De exemplu, unul dintre indicii i-a ghidat către monumentul Sfântului Gheorghe, unde au aflat aspecte din viața acestui sfânt și au remarcat legătura cu biserica lor, din Toracu Mare, care are chiar hramul Sfântul Mare Mucenic Gheorghe. Jocurile educative de tip „vânătoare de comori” nu numai că i-au ajutat pe copii să înțeleagă mai bine istoria și spiritualitatea orașului, dar au și stimulat spiritul de echipă și creativitatea. În plus, aceste activități interactive au oferit un mod captivant de a învăța lucruri noi,

transformând fiecare pas în descoperirea unui nou fragment din povestea Timișoarei. De aici, copiii s-au îndreptat către parohia Fabric Vest. După un binemeritat răgaz de odihnă și de reîmprospătare a forțelor excursia a continuat la Muzeul Satului Bănățean, unde copiii au fost ghidați de către părintele diacon Lucian-Teodor Turcuș.

Excursia copiilor din Toracu Mare a fost un bun catalizator în lucrarea de strângere a legăturilor dintre românii ortodocși din Banatul istoric, lucrare derulată cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Ioan Selejan, Mitropolit al Banatului, și cu purtarea de grijă a Preasfințitului Părinte Ieronim Sinaitul, Episcop al Daciei Felix.

Excursia copiilor din Toracu Mare la Timișoara a fost mult mai mult decât o simplă vizită turistică. A fost o călătorie plină de descoperiri, învățare și recreere. Prin vizita la Catedrala Ortodoxă și participarea la jocurile de „vânătoare de comori” în Piața Sfântul Gheorghe și Piața Unirii, precum și prin vizita la Muzeul Satului Bănățean, copiii au dobândit o înțelegere mai profundă a istoriei și culturii Timișoarei și, nu în ultimul rând, o redescoperire a rădăcinilor lor de suflet.

PROFESORI ȘI STUDENȚI DE LA FACULTATEA DE TEOLOGIE DIN TIMIȘOARA, ÎN MISIUNE PRIN EPARHIA NOASTRĂ ȘI PRIN EPARHIA DACIEI FELIX – SERBIA

În perioada de timp trecută, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Mitropolit Ioan al Banatului, profesori și studenți de la Facultatea de Teologie din Timișoara au vizitat parohii din cuprinsul eparhiei noastre și din cadrul Episcopiei Daciei Felix – cu binecuvântarea Chiriarhului locului, Preasfințitul Părinte Episcop Ieronim.

Astfel, părintele conf. dr. Constantin Jinga s-a deplasat în ziua de 26 mai la parohia românească de la Toracu Mic – Serbia, unde slujește părintele Emanuil Mozić, susținând cateheza cu tema: „Importanța Sfintei Euharistii”. Duminică, 16 iunie, a fost prezent la parohia românească de la Toracu Mare – Serbia, păstorită de către părintele Cristian Popi, rostind cateheza intitulată: „Sfintele slujbe în viața credincioșilor”.

Părintele lect. dr. Adrian Covan a vizitat a doua zi de Rusalii parohia Râtișor – Serbia, condusă de părintele Gheorghe Dolinga, susținând cateheza: „Biserica sau Împărăția lui Dumnezeu pe pământ”. În aceeași zi a fost prezent la parohia Vlačovăț – Serbia, administrată de același cleric, unde a vorbit credincioșilor despre „Legătura iubirii dintre oameni, expresie a prezenței Duhului lui Hristos”.

Părintele lect. dr. Cosmin Panțuru a fost prezent în zilele de 16 și 24 iunie la parohia Timișoara Zona Pârvan unde a slujit Sfânta Liturghie și a rostit cuvânt de învățătură potrivit cu semnificația duminicii a 7-a după Paști, respectiv cu ziua a doua de Rusalii.

Părintele lect. dr. Daniel Enea s-a deplasat la parohia românească din Pancevo – Serbia, iar la vecernia din ziua de 9 mai a susținut o cateheză, asistat fiind de părintele Cristian Babuc și de părintele sârb din aceeași localitate. În ziua de 10 mai, de Izvorul Tămăduirii, după Sfânta Liturghie a rostit predica la parohia Gogani – Serbia, cu hramul „Adormirea Maicii Domnului”.

Părintele ieromonah lect. dr. Rafael Povîrnaru, împreună cu domnul conf. dr. Remus Feraru au fost prezenți duminică 9 iunie la parohia Timișoara Plopi, păstorită de părintele Valentin Benchea. Acolo s-a săvârșit Sfânta Liturghie, iar părintele Rafael a rostit cuvânt de învățătură.

Părintele lect. dr. Marius Ioana a vizitat pe 19 mai parohia românească de la Cuvin – Serbia, condusă de părintele Costel Paulescu, iar „Relația omului cu Dumnezeu. Rostul, rolul și beneficiile participării la slujbele bisericești” a fost tema cuvântului său. Pe 9 iunie, la parohia românească de la Biserica Albă – Serbia, preot paroh fiind Michael Blaj, a

prezentat ce-a de-a doua cateheză a sa intitulată: „Taina Spovedaniei și Taina Euharistiei”.

Părintele lect. dr. Marius Florescu în ziua de duminică 9 iunie a slujit Sfânta Liturghie împreună cu părintele paroh Cosmin Baba la parohia românească de la Seleuș – Serbia, și a rostit cuvânt de întărire în dreapta credință. O lună mai târziu, în data de 7 iulie, a săvârșit Sfânta Liturghie și a expus un cuvânt pe marginea semnificației Duminicii Sfinților Români în biserica de la Sânnicolau Mare, slujind împreună cu părinții lect. dr. Daniel Enea, Marius Podereu – conducătorul Oficiului Protopopesc – respectiv Călin Cioban, coslujitor al acestei enorii. La strună răspunsurile au fost date de câțiva studenți din anul II de la Facultatea de Teologie din Timișoara, îndrumați de către studentul David Vișan. În a doua jumătate a zilei, părintele protopop Marius Podereu i-a însoțit pe reprezentanții facultății la bisericile ortodoxe sârbă și ucraineană din Sânnicolau, la locul edificării viitoarei biserici ortodoxe române din oraș, precum și la mănăstirea Morisena.

Astfel de vizite, prilej de misiune în parohiile Banatului istoric, de întărire în dreapta credință a enoriașilor și de revedere cu preoți absolvenți ai acestei instituții de învățământ superior, vor continua și în săptămânile următoare, până la încheierea admiterii pentru anul universitar 2024/2025.

COPIII DIN PAROHIA BEBA VECHĂ ÎN TRADIȚIONALĂ EXCURSIE DE VARĂ

Începând din anul 2021, în Parohia Ortodoxă Română Beba Veche a fost instituită frumoasa tradiție ca în fiecare an, copiii din sat să vestească Nașterea Domnului nostru Iisus Hristos. Cu darurile oferite de credincioșii care îi

primesc în casele lor, la începutul vacanței de vară se organizează o excursie de două zile.

Și anul acesta, tradiția a continuat, astfel că în data de 3 iulie, un grup de 60 de copii de la Beba Veche, dar și din satul Cheglevici (acesta fiind primul an pentru ei), au participat la mini tabăra de la Complexul Turistic Căsoaia, județul Arad. Acolo, pe parcursul unei zile întregi, s-au bucurat de activități în mijlocul naturii, iar seara s-au strâns cu toții în jurul unui foc de tabără.

A doua zi, în drumul spre casă, excursioniștii au făcut un popas la muzeul „Ioan Slavici” din Șiria, unde toți cei prezenți au aflat lucruri interesante despre viața scriitorului. O elevă i-a încântat pe toți cu un mini- recital de pian.

După acest popas cultural, au făcut mai multe popasuri duhovnicești la mănăstirile Feredeșu și la

biserica Ortodoxă Sârbească, cea mai veche clădire din Arad, apoi la mănăstirea Hodoș- Bodrog și mănăstirea sârbească Bezdin.

„Mulțumim doamnei director Lavinia Briscan și cadrelor didactice de la Școala Gimnazială Beba Veche care, an de an, sunt alături de noi și fără de care nu am fi putut organiza această excursie. De asemenea, mulțumim domnului primar al comunei Beba Veche, Ioan Bohacanu, care ne-a asigurat

combustibilul pentru transportul copiilor și, nu în ultimul rând, Uniunii Bulgarilor din Dudeștii Vechi, care ne-a pus la dispoziție un microbuz. Mulțumim, de asemenea, tuturor credincioșilor care au contribuit la bucuria copiilor și nădăduim ca această tradiție să continue an de an”, a precizat preotul paroh Viorel-Răzvan Pescar din parohia Beba Veche, protopopiatul Sânnicolau Mare.

TABĂRA ORTODOXĂ A BUCURIEI, 9-11 IULIE, 2024

Cu ajutorul Bunului Dumnezeu și cu binecuvântarea PF Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române și cu purtarea de grijă a Înaltpreasfințitului Părinte Mitropolit Ioan, mănăstirea ucraineană „Sfânta Treime” Pereu, în colaborare cu parohia ortodoxă română Tapia și cu parohiile partenere Jabăr, Sinersig, Soca, Sacoșu Mare, sprijinite de primăria Criciova, Inspectoratul de Poliție Județean Timiș, Detașamentul de Pompieri Lugoj, Brutăria Ardelean, Hanul „Ana Lugojana”, „Bucătăria lui Paul”, Școala Gimnazială „Eftimie Murgu”, Lugoj și Clubul de Turism Concordia Lugoj, au organizat ediția a III-a a TABEREI ORTODOXE A BUCURIEI.

La activitățile desfășurate în tabără au participat 160 de copii, peste de 80 de voluntari ocupându-se de buna lor desfășurare. Copiii au venit în mare parte din zona Banatului (județele Timiș, Arad și Caraș – Severin), dar și din străinătate.

Scopul acestei tabere a fost acela de a le arăta tinerilor cât de frumos și cât de plăcută poate fi copilăria lor în tinda Bisericii. Majoritatea tinerilor

s-au spovedit și s-au împărtășit în cele trei zile de tabără, au cântat în strană și s-au bucurat de prezența preoților care au fost alături de ei și în activitățile educative desfășurate. Alături de preoți au fost foarte mulți profesori, învățători, psihologi, teologi, studenți de la diferite facultăți care, prin calitățile și priceperea lor, au înfrumusețat cele trei zile de tabără ale copiilor. Grăitoare în acest sens sunt cuvintele unei tinere: „*Sper că în Rai este ca în tabără*”.

Copiii au avut parte de foarte multe activități educative: jocuri de cunoaștere, pictură prin diferite tehnici, baie în râul Nădrăgel, prezentarea autospecialelor și echipamentul de intervenție al pompierilor. Cu toții au avut prilejul de a vedea cum se folosește fiecare accesoriu, de a desprinde tehnicile de supraviețuire în natură prezentate de domnul Pujki Claudiu etc. De asemenea, au practicat diverse jocuri sportive, au făcut drumeții, au primit informații legate de siguranța școlară și prevenirea consumului de droguri și alcool, dormitul peste noapte în cort, organizarea focului de tabără, film în aer liber, karaoke, football, volei, baschet, ateliere de creație și multe alte surprize oferite de voluntarii taberei. Pe lângă aceste activități frumoase au avut parte și de multă limonadă, pepene verde și desert.

„O idee interesantă venită din partea voluntarilor în aceste trei zile de tabără este aceea de a organiza în viitorul apropiat și o Tabără Ortodoxă a Bucuriei pentru adulți. Mulțumim lui Dumnezeu pentru că acest eveniment a fost un succes din toate punctele de vedere și de asemenea dorim pe această cale să invităm și alte parohii și instituții să ne devină parteneri pentru a aduce bucurie și fericire cât mai multor copii din zona Banatului și din țară”, a precizat pr. Nicolae Danco, duhovnicul mănăstiri „Sfânta Treime” Pereu-Cireșu.

ȘCOALA DE VARĂ, LA PAROHIA ADORMIREA MAICII DOMNULUI DIN LUGOJ

Cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Ioan, Mitropolitul Banatului, în perioada 2 – 30 iulie 2024 (în zilele de marți și joi), Parohia Ortodoxă Română „Adormirea Maicii Domnului” din Lugoj aflată sub păstorirea preotului paroh Ioan Cerbu, desfășoară a treia ediție a Școlii de Vară pentru copii.

Această activitate este implementată la nivelul parohiei în colaborare cu Centrul Ortodox „Sf. Nicolae”, coordonat de preotul Cristian Cerbu.

Tema principală a acestei ediții este „Hristos, prietenul copiilor”, pe parcursul programului fiind implementate, prin diferite metode, cunoștințe religioase legate de importanța relației de prietenie dintre om și Dumnezeu. Toate acestea vor culmina, spre finalul ediției, cu spovedania și Sfânta Liturghie în cadrul căreia se vor împărtăși toți copiii.

Deschiderea oficială a avut loc marți, 2 iulie, în biserica parohiei, prin oficierea unui serviciu religios, unde copiii prezenți, însoțiți de părinți și voluntari, au primit binecuvântarea lui Dumnezeu prin rugăciunile înălțate împreună cu preoții. După încheierea slujbei, îndrumătorii și profesorii implicați în proiect au organizat câteva activități, tot în biserică, deoarece timpul nefavorabil nu a permis desfășurarea acestora în aer liber.

În acest proiect sunt înscriși 135 de copii cu vârste cuprinse între 4 și 15 ani, îndrumați de cadre didactice, elevi de liceu, instructori de dans ș.a., în calitate de voluntari.

Activitățile desfășurate în cadrul proiectului sunt legate mai mult de sfera practică a educației: jocuri, concursuri, pictură, desen, sport și dans. De asemenea, pe tot parcursul perioadei școlii de vară, copiilor li se oferă în mod gratuit două mese, respectiv micul dejun și prânzul, pregătite cu multă dragoste și trudă de către voluntari.

Ca parteneri de proiect sunt Unitatea Militară UM 01220 Lugoj, reprezentată de către domnul comandant, locotenent-colonel Romeo-Dacian Buhai, Liceul Teoretic „Julia Hașdeu”, reprezentat de către doamna prof. Lungu Ursulescu Anda, Casa de Cultură a Municipiului Lugoj, reprezentată de către domnul Petrovici Ilie, Restaurantul „Domacris” reprezentat de către domnii Radmila și Călin Grecu și Asociația Centrul Ortodox din parohia Lugoj I, reprezentată de către părintele Cristian Cerbu.

Susținerea financiară a întregului proiect aparține exclusiv sponsorilor și donatorilor din parohie, iar la final, fiecare copil va fi răsplătit cu o diplomă de participare și un mic cadou din partea organizatorilor.

ACTIVITĂȚI CU TINERII LA PAROHIA CLADOVA

Parohia Cladova din Protopopiatul Făget este un loc în care tinerii își găsesc mereu loc în biserică. Părintele Dumitru Crașovan și familia sa organizează activități prin care tinerii sunt implicați în viața Bisericii.

În cele două săptămâni din postul Adormirii Maicii Domnului, tinerii parohiei au fost implicați în cântarea la strană și participat în fiecare seară la săvârșirea îndătinatelor rânduieli liturgice specifice postului.

În seara Praznicului Adormirii Maicii Domnului tinerii, împreună cu protopopul Dorin Covaci, preotul Daniel Escariu și preotul paroh, dar și credincioși din parohie, au citit Acatistul Maicii Domnului, apoi a fost organizat un concurs de tenis de masă. Preoți și tineri din Cladova, Cutina și Temerești au luat paletele și-au demonstrat

măiestria în ceea ce privește practicarea tenisului de masă. A fost răsplătiți cu bunătăți culinare de post de către doamna preteasă.

Manifestările organizate au fost un prilej de a mărturisi dragostea față de Maica Domnului, dar și de a lega prietenii între tineri din diferite parohii ale protopopiatului Făget.

PREOTUL IOAN DRĂGAN A TRECUT ÎN VEȘNICIE

Luni, 22 iulie 2024, preotul pensionar Ioan Drăgan, în vârstă de 71 ani, după o perioadă de încercare și suferință, a trecut la Domnul.

Părintele Ioan Drăgan s-a născut la data de 19 Decembrie 1952, în comuna Groși, județul Timiș, din părinții Simion și Viorica. Școala primară a urmat-o în satul natal, iar pe cea gimnazială în comuna Margina. Între anii 1969-1974, a urmat cursurile Seminarului teologic din Caransebeș, apoi pe cele superioare la Institutul Teologic din Sibiu (1974-1978). După susținerea examenului de licență în Teologie, a fost numit preot paroh în parohia Curtea, protopopiatul Făget, de unde a fost transferat la parohia Bucovăț, protopopiatul Timișoara.

Odată cu introducerea Religiei în școală, preotul Ioan Drăgan s-a mutat în Timișoara și a activat ca profesor de religie. Concomitent, a fost îmbisericit la Catedrala Mitropolitană din Timișoara, unde a slujit până când a fost nevoit să se pensioneze pe caz de boală.

Preotul Ioan Drăgan și-a îmbogățit activitatea pastoral-misionară prin pelerinajele organizate la locurile sfinte din Israel și la Muntele Athos, unde a însoțit multe grupuri de credincioși. În urma activității sale, în anul 2010 primește distincția de Iconom Stavrofor.

Deși era încercat de suferințe trupești, la toate praznicele mari mergea să slujească la Jimbolia, unde este preot ginerele său, Petru Alexa, fiind foarte atașat de biserică și credincioșii de acolo. A plecat în veșnicie așa cum și-a dorit, înconjurat de cei dragi lui, doamna preoteasă, cele două fiice, tot preotese și nepoții săi.

Trupul neînsuflețit al părintelui Ioan Drăgan a fost depus în Biserica Parohiei Timișoara Zona Soarelui Sud (strada Tosca). Slujba de priveghere a fost oficiată, la ora 20:00. De asemenea, marți dimineață, de la ora 8:00, a fost săvârșită Sfânta Liturghie, iar de la ora 20:00, slujba de priveghere.

Miercuri, 24 iulie 2024, de la ora 9:00, a fost oficiată Sfânta Liturghie și slujba înmormântării de la ora 12:00. Înhumarea părintelui a avut loc în Cimitirul Mătăsarilor din Timișoara.

La acest ceas al vremelnicei despărțiri de preotul Ioan Drăgan, rugăm pe bunul Dumnezeu să aducă mângâiere familiei îndurerate și sufletul părintelui să-l așeze în Împărăția Sa cea cerească „unde nu este durere, nici întristare, ci viață fără de sfârșit”.

Sincere condoleanțe din partea Părintelui Mitropolit Ioan, a Preasfințitului Părinte Episcop-vicar Paisie Lugojanul și a părinților din Administrația Centrului eparhial.

**DUMNEZEU SĂ-L IERTE ȘI SĂ-L ODIHNEASCĂ ÎN
CETELE DREPTILOR!**

PREOTUL PENSIONAR MARIUS CRIȘCIU A PLECAT DE PE PĂMÂNT LA CER

Preotul Marius Dan-Petru Crișciu s-a născut la data de 22 iunie 1939, în localitatea Surducu-Mic, comuna Traian Vuia, protopopiatul Făget. Tatăl său Porfir era preot, ulterior protopop la Deta, iar mama sa, Maria, era învățătoare.

După absolvirea Școlii generale, tânărul Marius Dan-Petru a urmat cursurile Seminarului teologic din Caransebeș și pe cele ale Institutului teologic din Sibiu, al cărui licențiat a devenit

în anul 1963. Căsătorit cu Maria, de profesie învățătoare, au fost binecuvântați cu două fiice: Porfira și Mihaela.

Între anii 1963-1965 a funcționat ca pedagog la seminarul din Caransebeș, după care a fost încadrat preot paroh la Chetiu, județul Bistrița-Năsăud, Episcopia Clujului (1965-1967).

În anul 1967 a fost transferat pe postul de preot paroh la parohia Ciacova, protopopiatul Deta, unde a funcționat până în anul 1977, când a fost numit, la cerere, la parohia Satchinez, protopopiatul Timișoara (azi protopopiatul Sânnicolau Mare).

La 1 mai 1986, preotul Marius Dan-Petru a fost pensionat pe caz de boală (invaliditate gr. I). Urmare unui diabet agresiv, a rămas fără vedere, dar a continuat să slujească fără a se folosi de Liturghier. Memorase toată sfânta Liturghie. De altfel, preotul Crișciu avea o vastă cultură teologică și cultural-științifică și stăpâna foarte bine greaca veche.

La rugămintea credincioșilor, care îl apreciau pentru calitățile pastorale și duhovnicești, mitropolitul Nicolae Corneanu i-a îngăduit să slujească după pensionare, pentru a-l ajuta să depășească situația grea în care se afla la vârsta de doar 47 de ani.

Vrednicul de pomenire, preotul Marius Dan-Petru Crișciu, decedat la 19 august a.c., rămâne în memoria credincioșilor și a celor ce l-au cunoscut ca un slujitor de vocație al Bisericii, încercat de grele suferințe, care nu l-au ținut însă departe de Sfântul Altar.

Din partea Părintelui Mitropolit Ioan al Banatului, transmitem familiei îndurerate arhierasca binecuvântare, sincere condoleanțe și toată compasiunea pentru despărțirea de acest devotat slujitor al lui Dumnezeu și al oamenilor.

VEȘNICA LUI POMENIRE!

AGENDA ÎNALTPREASFINȚITULUI IOAN, MITROPOLITUL BANATULUI

IULIE 2024

3 iulie 2024

A primit pe Părintele arhimandrit Casian Rușeț, consilier cultural al Episcopiei Caransebeșului, dimpreună cu domnul prof. Daniel Obeșterescu, din Reșița.

7 iulie 2024

A participat la Sfânta Liturghie la catedrala mitropolitană, rostind cuvântul de învățătură.

8 iulie 2024

A primit pe domnul general de brigadă ing. Lucian Mihoc, Inspector Șef – ISU Timiș;

A primit pe preotul lector univ. dr. Rafael Povîrnaru, de la Facultatea de Teologie, din Timișoara.

11 iulie – 12 iulie 2024

A participat la ședința de lucru a Sfântului Sinod, desfășurată la Patriarhia Română, din București.

15 iulie 2024

A primit pe domnul Gheorghe Nastor, primarul localității Gottlob.

16 iulie 2024

A primit pe domnul conf. univ. dr. habil Daniel Lemeni, de la Facultatea de Teologie din Timișoara;

A primit pe domnul col. (r) Mihail Vartolomei, din Timișoara;

A primit pe arhimandritul Climent Vîntu, starețul mănăstirii Săraca, din protopopiatul Deta.

18 iulie 2024

A primit pe domnul Chestor de Poliție Tiberiu Gim Giurea, Inspector Șef – Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Timiș;

A primit pe domnul Alfred Simonis, președintele interimar al Camerei Deputaților din Parlamentul României.

20 iulie 2024

A oficiat Sfânta Liturghie la mănăstirea „Izvorul Miron” Românești, din protopopiatul Făget, cu prilejul hramului sfântului locaș, rostind cuvântul de învățătură.

24 iulie 2024

A primit pe domnul prof. Ioan David, directorul Bibliotecii Academiei Române – Filiala Timișoara;

A primit pe preotul lector univ. dr. habil Alin Scridon, de la Facultatea de Teologie, din Timișoara.

25 iulie 2024

A vizitat șantierele de pictură și construcție de la bisericile din parohiile: Ohaba Română, Bârna, Drinova, Făget și Bătești, din protopopiatul Făget.

28 iulie 2024

A participat la Sfânta Liturghie la parohia Timișoara Zona Dacia, din protopopiatul Timișoara I, rostind cuvântul de învățătură;

În după-amiaza zilei a oficiat slujba Vecerniei la parohia Liebling, la final căreia a

sfințit crucea cea nouă ce se va așeza pe turla bisericii.

31 iulie 2024

A vizitat parohia Liebling și șantierul de la noua biserică, din protopiatul Deta, respectiv parohia Cărpiniș, din protopiatul Timișoara I.

AUGUST 2024

1 august 2024

A participat la manifestarea Inspectoratului Județean de Jandarmi Timiș, cu ocazia împlinirii a 105 ani de Jandarmerie în Banat, rostind o alocuțiune;

A vizitat șantierul de pictură de la parohia Bethausen, din protopiatul Făget.

4 august 2024

A oficiat Sfânta Liturghie la Catedrala mitropolitană, hirotonind în treapta preoției pe diaconul catedral Alexandru-Dan Adam, pe seama catedralei mitropolitane.

6 august 2024

A oficiat Sfânta Liturghie la mănăstirea „Săraca”, din protopiatul Deta, rostind cuvântul de învățătură.

7 august 2024

A acordat un interviu televiziunii Trinitas TV, în cadrul unui film documentar cu privire la viața, slujirea și activitatea Înaltpreasfințitului Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului;

A oficiat slujba de înmormântare a artistului Nicolae Covaci, fondator și membru al formației „Phoenix”, din Timișoara.

8 august 2024

A primit pe domnul prof. univ. dr. Dorel Săndesc, directorul Spitalului Județean de Urgență ”Pius Brânzeu”, din Timișoara;

A vizitat șantierul bisericii mănăstirii ”Izvorul Miron”, Românești, din protopiatul

Făget, respectiv parohia Ictar-Budinț, din protopiatul Lugoj.

9 august 2024

A vizitat șantierul de la biserică mănăstirii Dobrești, din protopiatul Lugoj;

În seara zilei a oficiat Taina Sfântului Maslu, la parohia Fibiș, din protopiatul Timișoara II, rostind cuvântul de învățătură.

11 august 2024

A oficiat Sfânta Liturghie la parohia Buziaș II, din protopiatul Lugoj, rostind cuvântul

de învățătură, la sfârșitul căreia i-a acordat o diplomă de cinstire doamne preotese pensionare Laura Maier, pentru implicarea în activitățile culturale și educaționale de la parohie.

12 august 2024

La invitația domnului prof. univ. dr. Dorel Săndesc, directorul Spitalului Județean de Urgență „Pius Brânzeu” Timișoara, a participat la inaugurarea noii maternități a orașului, construite în proximitatea Spitalului județean;

14 august 2024

A oficiat slujba Prohodul Maicii Domnului, la catedrala mitropolitană, rostind cuvântul de învățătură.

15 august 2024

A oficiat Sfânta Liturghie la parohia Timișoara Calea Aradului, protopopiatul Timișoara I, rostind cuvântul de învățătură.

18 august 2024

A participat la Sfânta Liturghie la parohia Checea Română, protopopiatul Timișoara I, oficiată de către Preasfințitul Părinte Paisie Lugojanul, episcop-vicar al Arhiepiscopiei Timișoarei, la sfârșitul căreia împreună cu Preasfinția Sa a sfințit clopotul cel nou al bisericii parohiale, în greutate de 800 kg.

Cu acest prilej preotul paroh Gheorghe Cucu, a primit din partea Părintelui Mitropolit Ioan, Ordinul Eparhial ”Sfântul Iosif cel Nou de Partoș” – pentru clerici.

19 august 2024

A primit pe preotul Nicolae Codrea, secretar eparhial, în cadrul Episcopiei Ortodoxe Române din Canada;

25 august 2024

A oficiat Sfânta Liturghie la catedrala mitropolitană, rostind cuvântul de învățătură;

În după amiaza zilei, a sfințit lucrările de pictură din nou de la parohia Bârna, protopopiatul Făget, respectiv a binecuvântat lucrările de renovare exterioare, de la biserica în cauză, rostind cuvânt de învățătură. Cu acest prilej a acordat Ordinul Eparhial „Sfântul Iosif cel Nou de la Partoș” pentru clerici, preotului paroh Miron Zepa.

29 august 2024

A oficiat Sfânta Liturghie la mănăstirea Timișeni-Șag, cu prilejul hramului, rostind cuvântul de învățătură.

30 august 2024

A primit pe Înaltpreasfinția Sa, Lukijan Pantelic, Arhiepiscop și Mitropolit de Buda, și Administrator al Eparhiei Ortodoxe Sârbe a Timișoarei, dimpreună cu părintele protoiereu Marinko Markov, vicar eparhial al Episcopiei Sârbe de Timișoara;

A vizitat parohia Fădimac, din protopopiatul Lugoj, respectiv lucrările de la biserica de lemn a parohiei nou înființate Dumbrăvița Banat III, protopopiatul Timișoara II.

31 august 2024

La invitația Diocezei Romano-Catolice din Timișoara, a participat la Jubileul de 25 de ani, de la consacrarea Excelenței Sale Martin Roos, ca episcop emerit al Diocezei de Timișoara;

La invitația protopopiatului ortodox ucrainean de Lugoj, a participat la ”Tabăra de vară pentru persoane vârstnice”, de la mănăstirea Pereu - Cireșu, din cadrul protopopiatului, rostind un cuvânt de învățătură.

*A consemnat preotul Marius Sfercoci,
inspector eparhial*